

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΑ΄

Τετάρτη 1 Μαρτίου 2017

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:

Ειδική Συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής μετά από απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων για τα εβδομήντα χρόνια της Ενσωμάτωσης της Δωδεκανήσου στην Ελλάδα και λήψη απόφασης για την ανακήρυξη του 2017 ως έτος Δωδεκανήσου, σελ. 5499

2. Ανακοινώνεται ότι συνεδρίαση παρίσταται η αυτού εξοχότης ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Προκόπιος Παυλόπουλος, σελ. 5499

3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν ο Περιφερειάρχης Νοτίου Αιγαίου κ. Γεώργιος Χατζημάρκου, πρώην Υπουργοί και Βουλευτές Δωδεκανήσου και οι Δήμαρχοι της Δωδεκανήσου. Εκ μέρους της Κυβέρνησης θα λάβει τον λόγο ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Ιωάννης Δραγασάκης, σελ. 5499

4. Αποχώρηση από την Αίθουσα του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλος, σελ. 5505

5. Απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής για την ανακήρυξη του 2017 ως έτους Δωδεκανήσου, σελ. 5508

6. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ.κ. Μ. Γεωργιάδη και Γ. Κουμουτσάκου, σελ. 5507, 5508

7. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 1ο Γενικό Λύκειο Περιστερίου, το 2ο Δημοτικό Σχολείο Γλυφάδας και το 45ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών, σελ. 5501, 5504, 5507

8. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 5499, 5503, 5505, 5506

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 2 Μαρτίου 2017, σελ. 5508

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 5499 - 5505

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 5505 - 5509

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 5499
ΓΑΚΗΣ Δ. , σελ. 5501
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 5499
ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ Σ. , σελ. 5507
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. , σελ. 5504
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 5503
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Β. , σελ. 5506
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 5500
ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 5502, 5503
ΤΑΣΣΟΣ Σ. , σελ. 5505

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 5499, 5503, 5505, 5506
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 5506
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Β. , σελ. 5506
ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 5503

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΑ'

Τετάρτη 1 Μαρτίου 2017

Αθήνα, σήμερα την 1^η Μαρτίου 2017, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.10', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΟΥΤΣΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.
Εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής για τα εβδομήντα χρόνια της Ενσωμάτωσης της Δωδεκανήσου στην Ελλάδα και λήψη απόφασης για την ανακήρυξη του 2017 ως έτος Δωδεκανήσου.

Αυτή η ειδική συνεδρίαση, η οποία πραγματοποιείται μετά από απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων, θα γίνει αφιερώσει για μια σειρά εκδηλώσεων, που θα γίνουν στα Δωδεκάνησα, καθ' όλη τη διάρκεια του 2017 υπό την αιγίδα της Βουλής, ώστε να τιμηθεί ο μεγάλος αγώνας της Ενσωμάτωσης της Δωδεκανήσου στην Ελλάδα.

Οι εκδηλώσεις αυτές θα πραγματοποιηθούν από την Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου, που θα συνεργαστεί με τους δήμους της Δωδεκανήσου στο πλαίσιο και επιχορήγησης της Βουλής για το σκοπό αυτό. Άλλωστε επ' αυτού έχουμε κάνει μια ειδική σύσκεψη και έχουμε συνεργαστεί με τους εκλεγμένους στη Δωδεκάνησο.

Στη σημερινή συνεδρίαση παρίσταται η Α.Ε. ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Προκόπιος Παυλόπουλος. Επίσης, μας τιμούν με την παρουσία τους ο Περιφερειάρχης Νοτίου Αιγαίου κ. Γεώργιος Χατζημάρκου, πρώην Υπουργοί και Βουλευτές Δωδεκανήσου και οι Δήμαρχοι της Δωδεκανήσου. Εκ μέρους της Κυβέρνησης θα λάβει τον λόγο ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Ιωάννης Δραγασάκης.

Κύριε Αντιπρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση χαιρετίζει την πρωτοβουλία της Βουλής να τιμήσει με αυτή την ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειάς της τα εβδομήντα χρόνια από την Ενσωμάτωση των Δωδεκανήσων στην Ελλάδα και βεβαίως, επικροτούμε ανεπιφύλακτα την ανακήρυξη του 2017 ως έτος Δωδεκανήσου.

Η ανακήρυξη του 2017 ως έτος Δωδεκανήσου αποτελεί μια ευκαιρία για να καταστεί ευρύτερα γνωστή η ιστορία των νησιών και των νησιωτών. Τα Δωδεκάνησα παρόλο που ενσωματώθηκαν στο ελληνικό κράτος μόλις το 1947 σε όλη τη μακράν ιστορία τους ακολούθησαν τις τύχες του ελληνισμού, ήταν αναπόσπαστο τμήμα του. Ιωαννίτες Ιππότες, Βενετσιάνοι, Οθωμανοί και τέλος

οι Ιταλοί κατακτητές προσπάθησαν να ορίσουν την τύχη των νησιών και των νησιωτών του νοτιοανατολικού Αιγαίου. Κάθε κυριαρχία άφησε πίσω της, φυσικά, θύματα και τραύματα, αλλά καμιά δεν κατάφερε να αλλοιώσει την ταυτότητα και να εκμηδενίσει το πάθος των Δωδεκανησίων για την ελευθερία, τη θάλασσα, το εμπόριο, τον πολιτισμό.

Η γεωστρατηγική θέση της Δωδεκανήσου, ο φυσικός πλούτος, η ναυτική δεινότητα, οι καινοτομίες, που εισήγαγαν στη ναυτιλία, αλλά και η πηγαία ικανότητα των νησιωτών να παίρνουν ρίσκα, να δημιουργούν και να αριστεύουν σε πολλούς τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας επηρέασε, καθόρισε τη μοίρα των κατοίκων και των νησιών ανά τους αιώνες και έγιναν το μήλο της Έριδος για πολλές επεκτατικές αυτοκρατορίες και επιθετικούς στρατηλάτες.

Ταυτόχρονα όμως, τα Δωδεκάνησα υπήρξαν πάντα χώρος συνύπαρξης και συνεργασίας διαφορετικών πολιτισμών και θρησκειών, πέρασμα και χώρος συνάντησης εμπορικών δρόμων. Γι' αυτό και τα Δωδεκάνησα υπήρξαν σημαντικά κέντρα πολιτισμού, κόμβοι διαμετακομιστικού εμπορίου, σύνδεσμοι επικοινωνίας ανάμεσα σε Δύση και Ανατολή, Βορρά και Νότο. Και είναι αυτή ακριβώς η διάσταση της ιστορίας που είναι και σήμερα ζωτικά επίκαιρη, αναγκαία και επωφελής παντού, αλλά ακόμη πιο πολύ στη δική μας εύφλεκτη περιοχή, όχι μόνο για τους κατοίκους των νησιών, αλλά και για όλους τους λαούς της περιοχής, ακόμα και για εκείνους τους λαούς εκπρόσωποι των οποίων δείχνουν ενίοτε να αγνοούν αυτήν την ιστορική αλήθεια.

Τα νησιά μας και οι νησιώτες είναι κληρονόμοι και συνεχιστές μιας πλούσιας ιστορίας αγώνων για ελευθερία και για δημιουργία. Χαρακτηρίζονται από διαρκή προσφορά στην πατρίδα και τον πολιτισμό. Και σήμερα όμως, βρίσκονται στην εμπροσθοφυλακή Ευρώπης στην αντιμετώπιση του τεράστιου προσφυγικού, ανθρωπιστικού προβλήματος. Έδειξαν έμπρακτα αλληλεγγύη και περισσή ανθρωπιά, σώζοντας και περιθάλποντας ανθρώπινες ζωές, όπως και τα άλλα ακριτικά νησιά του Αιγαίου. Αξίζει τα νησιά αυτά και οι κάτοικοί τους να στηριχτούν και να θωρακιστούν από κάθε πλευρά με βάση τις πραγματικές τους ανάγκες και τον διαχρονικά κρίσιμο ρόλο και συμβολή τους στην ειρήνη, τη σταθερότητα, τη συνεργασία και την ασφάλεια στην ευρύτερη περιοχή.

Η ανακήρυξη του 2017 ως έτος Δωδεκανήσου συνιστά λοιπόν μια ευκαιρία για να γνωριστούμε και να κάνουμε ευρύτερα γνωστή την ιστορία των νησιών, αλλά και για να ανταποκριθούμε και σε ένα άλλο καθήκον, να αντιμετωπίσουμε δηλαδή τα σύγχρονα προβλήματα, να τα αναδείξουμε και να επιχειρήσουμε να τα αντιμετωπίσουμε και ταυτόχρονα να αξιοποιήσουμε τις μεγάλες δυνατότητες των νησιών προς όφελος τόσο των κατοίκων, όσο και

της χώρας συνολικά.

Τα νησιά πρέπει να αποκτήσουν πλήρως το αυτονόητο δικαίωμα στην ισότητα και την ισονομία, πρέπει να απολαύσουν τη δυνατότητα να ασκηθούν κατάλληλες νησιωτικές πολιτικές, όχι ως ειδικό προνόμιο, αλλά ως ελάχιστη υποχρέωση της πολιτείας απέναντί τους. Αυτό είναι σε πλήρη αντιστοιχία με την πολιτική βούληση της Κυβέρνησης να δώσει μια αναβαθμισμένη προτεραιότητα στη νησιωτική πολιτική.

Ο Πρωθυπουργός της χώρας τον Δεκέμβριο του 2016 από ένα νησί της Δωδεκανήσου, τη Νίσυρο, ανακοίνωσε ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα νησιωτικών πολιτικών, που καλύπτουν πολλά πεδία εφαρμογής πολιτικής, ένα πλέγμα νησιωτικών πολιτικών, που ήδη αρχίζει να εφαρμόζεται και να αποδίδει καρπούς.

Στην υγεία, στελεχώνονται όλα τα κέντρα υγείας και τα πολυδύναμα ιατρεία με αγροτικούς γιατρούς όπου τους προσφέρονται επιπλέον οικονομικά και θεσμικά κίνητρα. Ταυτόχρονα, σε συνεργασία με το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας καλύπτονται τα όποια κενά στα νησιά με οπλίτες γιατρούς.

Για την ανάπτυξη και την παραγωγική ανασυγκρότηση των νησιών έχουμε ήδη εξαγγείλει ένα ειδικό πρόγραμμα για τα νησιά του Βορείου Αιγαίου κι ένα αντίστοιχο για το νότιο Αιγαίο με εθνικούς πόρους για την ενίσχυση της ανάπτυξης των νησιών και της απασχόλησης.

Στον τομέα των μεταφορών προωθούμε άμεσα το νέο νομοθετικό πλαίσιο για τη λειτουργία των υδατοδρομίων στα νησιά μας, ενώ με πρωτοβουλία του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών ανασχεδιάζεται ο χάρτης συγκοινωνιών στα νησιά. Φροντίζουμε τα νησιά μας να αποκτήσουν αυτονομία στην υδροδότηση και ενεργειακή επάρκεια. Τέλος, ολοκληρώνουμε άμεσα την ίδρυση του Ερευνητικού Ινστιτούτου Νησιωτικής Πολιτικής το οποίο θέλουμε να καταστεί ένα διαρκές κέντρο για τη μελέτη εφαρμοσμένων πολιτικών για τα νησιά.

Ταυτόχρονα, για πρώτη φορά θέτουμε σε ανώτατο επίπεδο στην Ευρωπαϊκή Ένωση το θέμα των ευρωπαϊκών νησιωτικών πολιτικών, αξιοποιώντας για τον σκοπό αυτό και το γεγονός ότι την Προεδρεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ασκεί η Μάλτα, ο πρωθυπουργός της οποίας βρίσκεται σήμερα στη χώρα μας και εντός ολίγου θα συναντηθεί με τον Έλληνα Πρωθυπουργό.

Διεκδικούμε τις θεσμικές εκείνες αλλαγές στον τρόπο λήψης αποφάσεων, ώστε να περιλαμβάνεται η ρήτρα νησιωτικότητας όχι μόνο στις εθνικές, αλλά και στις ευρωπαϊκές πολιτικές. Επίσης, διεκδικούμε την ίδρυση ενός ταμείου νησιωτικής συνοχής και ανάπτυξης για την επόμενη προγραμματική περίοδο.

Όμως, οι προκλήσεις που αντιμετωπίζουν τα νησιά είναι συνεχείς και γι' αυτό συνεχώς πρέπει να είναι και οι έμπρακτες προσπάθειές μας, έτσι ώστε η νησιωτικότητα από μια έννοια που περιγράφει προβλήματα και προβληματικές καταστάσεις, να αποτελέσει πεδίο σημαντικών πρωτοβουλιών και να γίνει συνώνυμο της δυναμικής αλλαγής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά απαιτούν τη στενότερη δυνατή συνεργασία ανάμεσα στην Κυβέρνηση και τους άλλους θεσμούς της δημοκρατίας, τις περιφέρειες, την αυτοδιοίκηση, απαιτούν τη στενή συνεργασία του κράτους με τους κοινωνικούς φορείς.

Η Βουλή μέχρι σήμερα έπαιξε σημαντικό ρόλο στην ανάδειξη των νησιωτικών προβλημάτων, αλλά και στην ανάδειξη κοινών τόπων και πεδίων συνεργασίας και ασφαλώς μπορεί να παίξει έναν ακόμη πιο ενεργό ρόλο προς αυτήν την κατεύθυνση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε, κύριε Δραγασάκη.

Τον λόγο ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, της Δημοκρατίας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί προσκεκλημένοι από τα Δωδεκάνησα, είμαστε σήμερα εδώ για να θυμηθούμε μια στιγμή που η Ελλάδα μεγάλωνε, αλλά είμαστε εδώ και για να προβληματιστούμε, να προ-

βληματιστούμε γόνιμα, για την ιστορία της χώρας μας, να αναλογιστούμε για το ιστορικό μας παρελθόν και για να πάρουμε και μαθήματα από το παρελθόν, το οποίο μας τα προσφέρει απλόχερα, μαθήματα για το παρόν, αλλά και μαθήματα για το μέλλον του τόπου μας.

Μνημονεύουμε, λοιπόν, με συγκίνηση, με χαρά, με υπερηφάνεια την ένωση των Δωδεκανήσων με την Ελλάδα το 1947.

Όπως γνωρίζουμε η ένωση αποφασίστηκε στη Διάσκεψη της Ειρήνης μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Η ένωση διαμόρφωσε οριστικά τα σύνορα του σύγχρονου ελληνικού κράτους. Ταυτόχρονα, η ένωση αποτέλεσε τη δικαίωση των οραμάτων των Ελλήνων των Δωδεκανήσων, αλλά και το τέλος μιας μακράς δοκιμασίας, της δικής τους δοκιμασίας.

Τα Δωδεκάνησα στην πορεία του χρόνου γνώρισαν σειρά ξένων κατακτητών: τους Ιωαννίτες Ιππότες, τους Οθωμανούς, τους Ιταλούς από το 1912 και μετά.

Κατά τον Μεσοπόλεμο η φασιστική Ιταλία άσκησε τρομερές πιέσεις στον ελληνικό πληθυσμό. Η Ιταλία του Μουσολίνι ήθελε τους Έλληνες των Δωδεκανήσων να αλλάξουν την ταυτότητά τους. Αυτό επιχειρήθηκε ακόμα και με απαγορεύσεις εις βάρος της ελληνικής παιδείας. Δεν το πέτυχαν, όμως και δεν το πέτυχαν, γιατί οι Έλληνες της Δωδεκανήσου ήξεραν ποιοι είναι και διατήρησαν την ταυτότητά τους απέναντι σε μεγάλες δυσκολίες.

Την ώρα του πολέμου, μάλιστα, με τη φασιστική Ιταλία το 1940 έκαναν το καθήκον τους. Οι Δωδεκανήσιοι έσπευσαν τότε εθελοντικά στις τάξεις του ελληνικού στρατού κι έδωσαν ένα ύψιστο μήνυμα πατριωτισμού και εθνικής αυτοσυνειδησίας.

Η δικαίωσή τους ήλθε με τη νίκη των δυνάμεων της ελευθερίας στον παγκόσμιο αγώνα έναντι στον αλυτρωτισμό. Ήταν ένας αγώνας, στον οποίον η Ελλάδα είχε διαδραματίσει πολύ σημαντικό ρόλο.

Η ιστορία και σήμερα και σε αυτή την Αίθουσα είναι πάντα ζωντανή.

Η Διάσκεψη της Ειρήνης του 1946-1947 μας προσφέρει την ευκαιρία να εξάγουμε ορισμένα χρήσιμα συμπεράσματα, τα οποία αποτελούν πυξίδα και για τη σημερινή ταραγμένη εποχή: Η ενσωμάτωση των Δωδεκανήσων στην Ελλάδα ήταν ένα αίτημα ελευθερίας. Βασίστηκε στην αρχή της αυτοδιάθεσης των λαών, που ήταν κυρίαρχη διεκδίκηση μετά τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Το πρώτο γενικό συμπέρασμα είναι ότι οι θέσεις της πατρίδας μας πρέπει πάντα να συμβαδίζουν με τις φωτεινές ιδέες της Δύσης και πρέπει να είμαστε πρωτοπόροι και όχι ουραγοί.

Το δεύτερο ειδικότερο συμπέρασμα είναι ότι η Ένωση των Δωδεκανήσων ήρθε ακριβώς ως αποτέλεσμα της ενεργούς συμμετοχής της Ελλάδας στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και ως αποτέλεσμα της παρουσίας μας στην πλευρά των νικητών. Γιατί η βάση για την απελευθέρωση των Δωδεκανήσων είχε μπει ήδη από το 1940 από τους Έλληνες στρατιώτες, οι οποίοι σταμάτησαν την ιταλική επίθεση, τότε που η Ελλάδα προσέφερε την πρώτη νίκη των συμμάχων κόντρα στον Άξονα, τότε που κερδίσαμε τον θαυμασμό των δυνάμεων της ελευθερίας και μάλιστα διεθνώς.

Προσέξτε, όμως: Τίποτα δεν σου χαρίζουν, ακόμα και εάν έχεις δίκιο. Όλα πρέπει να τα κερδίζεις. Και η απελευθέρωση των Δωδεκανήσων δεν ήρθε αυτόματα, μόνο και μόνο επειδή οι θέσεις μας ήταν δίκαιες. Απαίτησε μια σοβαρή και επίπονη προσπάθεια στο διεθνές πεδίο και στη Διάσκεψη της Ειρήνης.

Η Ελλάδα τότε διέγινε τους συσχετισμούς ισχύος και κατάφερε να εξασφαλίσει μια ισχυρή διεθνή υποστήριξη, κυρίως από τις δυτικές δυνάμεις. Ήταν αυτό που λειτούργησε ως καταλύτης, ώστε να συναινέσουν και άλλες χώρες στο δίκαιο αίτημά μας. Ήταν επίσης αυτό που απέτρεψε περιπλοκές που θα μπορούσαν να προκαλέσουν άλλοι εμπλεκόμενοι.

Η στήριξη της διεθνούς κοινότητας δεν ήταν ούτε δεδομένη ούτε αυτονόητη. Επιδιώχθηκε ενεργά, καλλιεργήθηκε προσεκτικά και συστηματικά. Δεν σταματάμε ποτέ να μαθαίνουμε από την ιστορία και η ιστορία πάντα μας διδάσκει. Και αυτό που μας μαθαίνει σήμερα, εβδομήντα χρόνια μετά η ιστορία της ένωσης των Δωδεκανήσων είναι η ανάγκη να γνωρίζουμε πάντα πού βρίσκεται η Ελλάδα στη μεγάλη διεθνή σκακιέρα.

Η δύναμη αυτή δεν βασίζεται σε μεγάλα λόγια, δεν πηγάζει από ανούσιους παληκαρισμούς ή από εύκολους τυχοδιωκτισμούς. Άλλωστε, όποτε τους επιχειρήσαμε στην ιστορία μας, αυτοί έφεραν την καταστροφή. Η δύναμή μας βασίζεται στην ικανότητά μας να καταλαβαίνουμε τον κόσμο γύρω μας. Βασίζεται στη δυνατότητά μας να συνομιλούμε αξιόπιστα με τους μεγάλους παίκτες. Βασίζεται στη σκληρή και συστηματική προσπάθεια. Βασίζεται στη δυνατότητά μας να είμαστε πάνω από όλα σοβαροί, ρεαλιστές και πάνω από όλα αξιόπιστοι.

Αυτό ήταν πάντα το θεμέλιο των μεγάλων επιτυχιών της χώρας μας. Αυτή ήταν και η βάση της πολιτικής των δύο μεγάλων εθνικών ηγετών του περασμένου αιώνα, του Ελευθερίου Βενιζέλου και του Κωνσταντίνου Καραμανλή. Αυτό οφείλουμε ως χώρα, ως Έθνος να δείχνουμε και σήμερα, όχι μόνο στα ζητήματα εξωτερικής πολιτικής αλλά και σε κάθε τομέα πολιτικής.

Εβδομήντα χρόνια μετά την Ένωση, η Ελλάδα τιμά και προασπίζεται τα νησιά της. Τα Δωδεκάνησα αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του εθνικού χώρου. Κανείς δεν μπορεί να τα επιβουλευτεί, κανείς δεν επιτρέπεται να τα αμφισβητήσει. Η Ελλάδα είναι έτοιμη να πράξει αυτή την αυτονόητη πολιτική σε όλα τα επίπεδα, διπλωματικά και επιχειρησιακά, πάντα σε κλίμα ομοψυχίας και αποφασιστικότητας, όπως εκφράζεται και σήμερα από αυτή την πανηγυρική συνεδρίαση της Βουλής των Ελλήνων, διεκδικώντας την ενεργή στήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και της παγκόσμιας κοινότητας, ειδικά όταν το διεθνές δίκαιο είναι με το μέρος μας.

Όλα αυτά αποκτούν μία ιδιαίτερη σημασία και μέσα στην προσφυγική κρίση.

Η Ελλάδα και ιδίως η νησιωτική Ελλάδα δικαιούται και περιμένει μία έντιμη και σοβαρή πολιτική για το προσφυγικό, μία πολιτική η οποία από τη μία να βλέπει το πρόβλημα στην ανθρώπινη διάστασή του, αλλά και από την άλλη να αντιμετωπίζει ταυτόχρονα με τρόπο σοβαρό τις συνέπειες που έχει το προσφυγικό στη ζωή των νησιών μας.

Παράλληλα, όμως, θα πρέπει να επαναλάβουμε και εδώ πέρα σε αυτή την Αίθουσα ότι η καλύτερη ασπίδα για τα νησιά μας είναι η τοπική τους ανάπτυξη και χρειάζεται, επιτέλους, μία στοχευμένη πολιτική ανάπτυξης για τα νησιά μας. Χρειάζεται όλοι μαζί με αίσθηση εθνικής ενότητας να κάνουμε, επιτέλους, πράξη την περιβόητη ρήτρα νησιωτικότητας, η οποία, δυστυχώς, συχνά έχει καταστεί κενό γράμμα.

Χρειάζεται μία πολιτική που να αναγνωρίζει τις ιδιαιτερότητες και τα πλεονεκτήματα των νησιών της Δωδεκανήσου, μία πολιτική που να δίνει πίσω την πρωτοβουλία στους ανθρώπους αυτών των νησιών, που να λαμβάνει υπ' όψιν τις ιδιαίτερες ανάγκες τους, ειδικά –τολμώ να πω, κύριε Πρόεδρε– τις ανάγκες των πολύ μικρών νησιών, όπου λίγοι ακρίτες υψώνουν ψηλά τη σημαία της Ελλάδας. Τους είμαστε όλοι ευγνώμονες!

Η πολιτική αυτή πρέπει να έχει πολλές διαφορετικές πτυχές. Απαιτεί ξεχωριστές παρεμβάσεις στο φορολογικό. Θέλει ξεχωριστή φροντίδα, ώστε να είναι πιο εύκολη η πρόσβαση όχι μόνο στην Αθήνα, αλλά και στα τοπικά διοικητικά κέντρα. Θέλει περισσότερη διοικητική αυτονομία. Κυρίως θέλει μία ξεχωριστή, μία διαφορετική αντίληψη για την καθημερινότητα και την ποιότητα ζωής. Θέλει διαφορετικές, θέλει νέες ιδέες.

Η νησιωτική Ελλάδα είναι ένας ζωντανός αστερισμός. Τα νησιά μας, όλα τα νησιά μας είναι σημεία φωτός. Πρέπει να τα ενισχύσουμε, πρέπει να δώσουμε στους νησιώτες μας αυτά που είναι απαραίτητα, γιατί είναι τόσα πολλά αυτά που εμείς έχουμε να πάρουμε από τους ανθρώπους τους.

Η ένωση των Δωδεκανήσων με τη μητέρα πατρίδα ήταν μία μεγάλη στιγμή για τον ελληνισμό. Ήταν μία στιγμή που η Ελλάδα άντεξε –επιτρέψτε μου να πω– θέρειψε, όταν αντιμετώπισε τις μεγάλες προκλήσεις της ιστορίας.

Δεν ήταν τότε εύκολα τα πράγματα, όπως και σήμερα δεν είναι εύκολα. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει πως δεν μπορούμε. Βεβαίως και μπορούμε. Είμαστε εδώ όχι μόνο για να σας δώσουμε δύναμη, είμαστε εδώ κυρίως για να τιμήσουμε τη δύναμη που βλέπουμε στα πρόσωπά σας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα έξι μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 1^ο Γενικό Λύκειο Περιστερίου.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής Δωδεκανήσου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δημήτριος Γάκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας, σήμερα είναι μία λαμπρή μέρα για την πατρίδα μας. Συμπληρώνονται εβδομήντα χρόνια από τότε που τα Δωδεκάνησα, μετά από εξακόσια τριάντα χρόνια σκλαβιάς, ξαναβρέθηκαν στην αγκαλιά της μητέρας πατρίδας.

Η Ειδική Συνεδρίαση της Ολομέλειας για την επέτειο της Ενσωμάτωσης και η απόφασή μας ως Βουλή των Ελλήνων για την ανακήρυξη του 2017 ως έτους Δωδεκανήσου είναι μία κορυφαία συμβολική, αλλά και ουσιαστική εκδήλωση.

Η παρουσία όλης της πολιτικής ηγεσίας και της τοπικής αυτοδιοίκησης της Δωδεκανήσου, προεξάρχουσας της παρουσίας σας, αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, τιμά την ιστορία, τους αγώνες των Δωδεκανησίων για ελευθερία, δημοκρατία και πρόοδο.

«Ο δωδεκανησιακός λαός είναι βαθύτατα ριζωμένος στην έννοια του έθνους και στάθηκε μέσα σε έξι αιώνες δουλείας ακλόνητος και σταθερός και διατήρησε μια ελληνικότητα καθαρή σαν κρύσταλλο. Να γιατί εμείς, οι άλλοι Έλληνες, πρέπει να είμαστε βαθύτατα υπερήφανοι για τους καινούργιους ελευθερούς αδελφούς μας» τονίζει στην περιγραφή του για την επίσημη πρώτη μέρα της Ελληνικής Δωδεκανήσου ο πρώην Πρόεδρος της Δημοκρατίας Μιχαήλ Στασινόπουλος το 1948 από τη Ρόδο.

Έχοντας την 7^η Μαρτίου ως ορόσημο, θα ήθελα σήμερα να αναφερθώ ειδικά στη συμβολή της Δωδεκανήσιας γυναίκας και να τιμήσουμε την πολύμορφη προσφορά της στον αγώνα για την ελευθερία.

Επιτρέψτε μου μία σύντομη αναφορά στη συμβολή της γυναίκας οργάνωσης «Δωδεκανησιακή Μέλισσα» στον αγώνα για την ενσωμάτωση.

Στην Αθήνα και τον Πειραιά την περίοδο του Μεσοπολέμου δημιουργήθηκαν πολυπληθείς και ζωντανές παροικίες Δωδεκανησίων, που αυτοεξορίζονταν για να μην εξιταλιστούν αυτοί και κυρίως τα παιδιά τους, ειδικά όταν επιβλήθηκε η ιταλική παιδεία σε όλα τα ελληνικά σχολεία.

Οι εκποτισμένοι Δωδεκανήσιοι ίδρυσαν πατριωτικές οργανώσεις που όραμα και στόχο είχαν την ένωση της πατρίδας τους με τη μητέρα Ελλάδα.

Το 1931 μία εμπνευσμένη και σπουδαία γυναίκα, η Αντιγόνη Ζουρούδη, μόλις εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, αποφάσισε και ίδρυσε ένα γυναικείο πατριωτικό σωματείο που ονομάστηκε «Δωδεκανησιακή Μέλισσα». Συγκέντρωσε τις γυναίκες της Δωδεκανήσου που ζούσαν στην Αθήνα και στον Πειραιά και όλες μαζί αποφάσισαν, με τη δράση τους, να προβάλλουν το Δωδεκανησιακό ζήτημα και την ελληνικότητα των εθιμών, τους χορούς, τα τραγούδια της αλύτρωτης πατρίδας τους.

Το 1936 ίδρυσε –και λειτούργησε μέχρι το 1940, όταν κηρύχθηκε ο πόλεμος– η Ιταλία στην Ελλάδα– τέσσερα «Κυριακάτικα Δωδεκανησιακά Σχολεία», όπως τα ονόμασε, στις γειτονίες της Αθήνας και του Πειραιά. Στα σχολεία αυτά διδασκαν κάθε Κυριακή στα παιδιά, αλλά και στους ενήλικες, επιφανείς Δωδεκανήσιοι άνδρες και γυναίκες την ιστορία της ιδιαίτερης πατρίδας τους. Τα σχολεία αυτά αναδείχτηκαν εθνικά φυτώρια και με τις εκδηλώσεις που οργάνωναν προκαλούσαν συναγερμό υπέρ των δωδεκανησιακών δικαιών.

Στον πόλεμο το «Κυριακάτικο Δωδεκανησιακό Σχολείο» της Αντιγόνης Ζουρούδη μεταβάλλεται σε «Κρυφό Σχολείο», σε κέντρο δηλαδή εθνικής χαράς και ενθουσιασμού. Όλοι μαζί ψυχαγωγούσαν τους στρατιώτες που έφευγαν για το μέτωπο και φρόντιζαν τους τραυματίες που επέστρεφαν, ελπίζοντας ότι η ελληνική νίκη στα βόρεια σύνορα θα φέρει και τη δική τους λευτεριά και ότι οι

Ιταλοί, αν έχαναν τον πόλεμο, θα έφευγαν από τα Δωδεκάνησα.

Εδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι ο πρώτος Έλληνας αξιωματικός του Στρατού Ξηράς που σκοτώθηκε στο μέτωπο της Αλβανίας ήταν ο Αλέξανδρος Διάκος και καταγόταν από τη Χάλκη.

Μετά την πολυπόθητη ένωση με τη «μητέρα Ελλάδα», η «Δωδεκανησιακή Μέλισσα» συνέχισε τη δράση της στην αρχή με στόχο την ανακούφιση των αναξιοπαθούντων αδελφών, κυρίως των νέων και των παιδιών που κινδύνευε η υγεία τους από τον υποσιτισμό της Κατοχής, και στη συνέχεια, στη δεκαετία του '60 και μέχρι σήμερα, δουλεύοντας χωρίς διακοπή, θέσπιζε τη χορήγηση υποτροφιών για την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Ταυτόχρονα, για εμάς, τους Δωδεκανήσιους, η 7^η Μαρτίου δεν είναι μόνο επέτειος μνήμης, αλλά και ένα σημείο αναφοράς για το μέλλον. Μας υπενθυμίζει ότι οφείλουμε σήμερα, ο καθένας από τον δικό του ρόλο, να διαμορφώσουμε τις προϋποθέσεις μιας βιώσιμης και κοινωνικά δίκαιης ανάπτυξης στη νησιωτική μας χώρα, που θα εξαλείψει τις περιφερειακές, οικονομικές και κοινωνικές ανισότητες. Με τη δημιουργία ενός νέου, εξωστρεφούς νησιωτικού αναπτυξιακού μοντέλου, με πολιτικές που θα λαμβάνουν υπ' όψιν τόσο τις γεωγραφικές ιδιαιτερότητες των νησιών μας, όσο και τις δυνατότητες που ανοίγονται μπροστά μας, προωθώντας παράλληλα τη διεθνή συνεργασία στην ευρύτερη περιοχή μας. Συνεργασία που βασίζεται στη φιλία με τις γειτονικές χώρες, στις θεμελιώδεις αξίες της εθνικής αξιοπρέπειας, της αλληλεγγύης και του σεβασμού των διεθνών συνθηκών, αξίες που συνενώνουν στον αγώνα για πρόοδο και ειρήνη μακριά από αμφισβητήσεις και αμφιβολίες.

Μόνο, όμως, μία ενωμένη και αλληλέγγυα κοινωνία ανοίγει νέες δυνατότητες στην ανάπτυξη και όχι οι κραυγές απομόνωσης και περιθωριοποίησης.

Έχουμε χρέος να στείλουμε ένα ηχηρό μήνυμα ανθρωπισμού και αλληλεγγύης σε όλο τον πλανήτη, όπως ξέρουμε να το κάνουμε, αναδεικνύοντας τις ηθικές αξίες του πολιτισμού μας, θέτοντας ταυτόχρονα κάθε άνθρωπο, κάθε χώρα, κάθε οργανισμό προ των ευθυνών τους, ευθύνες που οι νησιώτες του Αιγαίου, με περίσσια ψυχής, αναλαμβάνουν και εκδηλώνουν με πράξεις αλτρουισμού καθημερινά στο προσφυγικό, συμβάλλοντας καταλυτικά στην επίδειξη του πραγματικού προσώπου, αξιών, ανθρωπισμού και αλληλεγγύης των λαών της Ευρώπης. Αυτό το μήνυμα το στέλνει καθημερινά το Αιγαίο.

Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι και αγαπητοί φίλοι από τα Δωδεκάνησα, που σήμερα πλημμυρίσατε τα θεωρεία, η ανακήρυξη του 2017 ως Έτους Δωδεκανήσου από τη Βουλή των Ελλήνων, δείχνει την αποφασιστικότητα της ελληνικής πολιτείας να υπερασπίσει την καθαρή σαν κρύσταλλο ελληνικότητα της Δωδεκανήσου και να κρατήσει ζωντανούς τους στίχους του μεγάλου δωδεκανήσιου δασκάλου Φώτη Βαρέλη: «Γιαλόν γιαλόν ανατολή στην άκρη του Αιγαίου αράδα δώδεκα νησιά λαμπρά μαργαριτάρια ηλιοφεγγίζον στο λαιμό της μάνας τους στολίδι και απλώνουν μέσ' στη θάλασσα δαντέλες τ' ακρογιάλια. Ήταν Ελλάδα μια φορά και θα ναι αιώνια Ελλάδα».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε, κύριε Γάκη.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Συνδέσμου -Χρυσή Αυγή κ. Χρήστος Παππάς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι, θα αρχίσω την αναφορά μου με την παράθεση ενός συνοπτικού χρονικού της ιστορίας της Δωδεκανήσου τον 20ο αιώνα, χρήσιμη πιστεύω σε όσους μας παρακολουθούν.

Στις 5 Μαΐου 1912: Παράδοση των Τούρκων. Οι Ιταλοί καταλαμβάνουν την πόλη της Ρόδου και μετά από λίγες ημέρες τα υπόλοιπα Δωδεκάνησα. Αρχίζει έτσι η πρώτη περίοδος της ιταλοκρατίας.

Στις 16 Ιουλίου 1919 υπογράφεται στο Παρίσι η Συμφωνία Τιτόνι-Βενιζέλου, που ικανοποιεί σε μεγάλο βαθμό τα δωδεκανησιακά και ελληνικά αιτήματα. Η Ιταλία, με βάση την παραπάνω Συμφωνία, παραχωρεί στην Ελλάδα τα Δωδεκάνησα εκτός της Ρόδου, που θα παραμείνει για πέντε χρόνια ακόμα υπό ιταλική

κυριαρχία μέχρι να αποφασίσουν με δημοψήφισμα οι κάτοικοί της.

Στις 28 Αυγούστου του 1920 -ή 10 Αυγούστου, σύμφωνα με το πάτριο ημερολόγιο- υπογράφεται η Συνθήκη των Σεβρών, σύμφωνα με την οποία η Τουρκία παραιτείται των δικαιωμάτων της υπέρ της Ιταλίας. Ενώ υπογράφεται η Συνθήκη, την ίδια μέρα, με άλλη Συνθήκη, η Ιταλία παραιτείται υπέρ της Ελλάδος όλων των δικαιωμάτων και τίτλων που έχει στα κατεχόμενα από αυτή νησιά του Αιγαίου.

Σεπτέμβριος 1922: Η Ιταλία επωφελούμενη από την αρνητική εξέλιξη των γεγονότων με την καταστροφή στη γη της Ιωνίας, κηρύσσει έκπτωτες τις ειδικές συνθήκες με την Ελλάδα για τα Δωδεκάνησα. Στις 6 Αυγούστου του 1923 προσαρτά επίσημα πλέον τα Δωδεκάνησα στην ιταλική κυριαρχία. Αρχίζει έτσι η δεύτερη περίοδος της ιταλοκρατίας στα Δωδεκάνησα.

Τον Σεπτέμβριο του 1943 με την πτώση του Μουσολίνι και τη συνθηκολόγηση του νέου πρωθυπουργού, Στρατηγού Μπαντόλιο, σηματοδοτείται μία δραματική εξέλιξη στα Δωδεκάνησα. Αναλαμβάνει τη διοίκηση Γερμανός στρατηγός. Αρχίζει έτσι η περίοδος της γερμανοκρατίας στα Δωδεκάνησα.

Την 8^η Μαΐου 1945 ο αρχηγός των γερμανικών δυνάμεων κατοχής υπογράφει στη Σύμη το πρωτόκολλο της χωρίς όρους παράδοσης της Δωδεκανήσου στους Βρετανούς.

Στις 9 Μαΐου 1945 αγγλικές δυνάμεις, με τμήματα ινδικών ταγμάτων και άντρες του Ιερού Λόχου, αποβιβάζονται στη Ρόδο. Ο λαός της πόλης και των χωριών, κρατώντας ελληνικές σημαίες, τους επιφυλάσσει αποθεωτική υποδοχή. Γίνεται αμέσως η εγκατάσταση των νέων αρχών. Αρχίζει η περίοδος της αγγλοκρατίας στα Δωδεκάνησα.

Σύμφωνα με δημοσιευμένες μαρτυρίες πολλών Δωδεκανησιών, μεγάλων πλέον ηλικίας, η σχεδόν δίχρονη αυτή περίοδος της αγγλοκρατίας ήταν πολύ σκληρή και ίσως χειρότερη ακόμη και της ιταλικής. Οι μετέπειτα πράξεις των Βρετανών αποικιοκρατών στην Κύπρο, οι απαγχονισμοί ακόμη και ανηλίκων αποδεδειγμένοι του λόγου το αληθές.

Στις 27 Ιουνίου 1946 στο Παρίσι και στο Συμβούλιο Υπουργών Εξωτερικών των τεσσάρων δυνάμεων αποφασίζεται να περιέλθουν τα Δωδεκάνησα στην Ελλάδα. Πρόκειται για απόφαση-σταθμό στην πορεία του δωδεκανησιακού και ελληνικού λαού η ένωση αυτή με την «μητέρα πατρίδα».

Στις 10 Φεβρουαρίου 1947 υπογράφεται επισήμως στο Παρίσι συνθήκη ειρήνης μεταξύ των συμμάχων και των συνασπισμένων δυνάμεων, μεταξύ των οποίων και η Ελλάς, σύμφωνα με την οποία η Ιταλία εκχωρεί στην Ελλάδα την πλήρη κυριαρχία στα νησιά της Δωδεκανήσου και στις παρακείμενες νησίδες.

Στις 31 Μαρτίου 1947 ο Βρετανός διοικητής των συμμαχικών δυνάμεων κατοχής, ταξίαρχος Πάρκερ παραδίδει τη στρατιωτική βρετανική διοίκηση στον αντιναύαρχο Περικλή Ιωαννίδη. Αρχίζει μια μεταβατική περίοδος της ελληνικής στρατιωτικής διοίκησης Δωδεκανήσου.

Η ληξιαρχική πράξη της ενσωμάτωσης της Δωδεκανήσου στη «μητέρα πατρίδα» έγινε το 1948 με τον υπ' αριθμόν 518 νόμο της Δ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων, σύμφωνα με τον οποίο ορίζεται: «Αι νήσοι της Δωδεκανήσου, Ρόδος, Κάλυμνος, Κάρπαθος, Αστυπάλαια, Νίσυρος, Πάτμος, Χάλκη, Κάσος, Σύμη, Κως, Λέρος, Τήλος και Καστελλόριζον, ως και αι παρακείμεναι νησίδες, προσαρτώνται εις το Ελληνικόν Κράτος από της 28^{ης} Οκτωβρίου 1947».

Τερματίζεται, λοιπόν, το μεταβατικό στάδιο της ελληνικής στρατιωτικής διοίκησης και ορίζεται η 7^η Μαρτίου 1948 ως ημέρα της πανηγυρικής τυπικής πλέον ενσωμάτωσης της Δωδεκανήσου. Αυτή την επέτειο εορτάζουμε και τιμούμε σήμερα σε πανηγυρική ολομέλεια ενώπιον και του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Πέραν, όμως, από τις πανηγύρεις, χρειάζονται και πράξεις, πράξεις εθνικής ευθύνης και εθνικής πολιτικής, πράξεις που θα διασφαλίζουν την ακεραιότητα των Δωδεκανήσων και των νησίδων τους έναντι της τουρκικής απειλής, πράξεις εθνικής προτεραιότητας και ασφάλειας που βρίσκονται στις προτάσεις του εθνικοσυντακτικού κινήματος και του Αρχηγού του. Συνοπτικά θα αναφέρω: επέκταση των χωρικών υδάτων στα δώδεκα ναυτικά μίλια,

οριοθέτηση και ανακήρυξη της ελληνικής ΑΟΖ και ψήφιση, επιτέλους, από την ελληνική Βουλή ενός ελληνικού casus belli - απάντηση στις σχεδιαζόμενες μακροχρόνια τουρκικές επεκτατικές κινήσεις και την τουρκική βουλιμία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε κύριο άρθρο του -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- ο Νικόλαος Μιχαολιάκος, Γενικός Γραμματέας της Χρυσής Αυγής, γράφει στην ομότιπλη εφημερίδα που κυκλοφόρησε σήμερα «διαβάζω κάποιο απόσπασμα- τα εξής: «Η Συνδιάσκεψη της Ειρήνης έγινε το 1846 στο Παρίσι και ενώ είχε ξεσπάσει η αιματηρή αλληλοσφαγή με πρωτοβουλία των μπολσεβίκων. Στη συνδιάσκεψη από τη μια πλευρά, ήταν οι ηττημένες χώρες και από την άλλη, οι είκοσι μία νικήτριες χώρες του πολέμου, ανάμεσα στις οποίες και η Ελλάδα. Η Ελλάδα, όμως, θα τηρήσει παθητική στάση κατά τη συνδιάσκεψη, ακολουθώντας τις Ηνωμένες Πολιτείες και την Αγγλία που τις ζητούν να παραιτηθεί από τις διεκδικήσεις της. Η πατρίδα μας διεκδικεί τη Βόρειο Ήπειρο, την Κύπρο και τα Δωδεκάνησα και μια ρύθμιση των συνόρων της με τη Βουλγαρία. Ο ελληνικός λαός περιμένει με αγωνία τα αποτελέσματα της συνδιάσκεψης».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, λίγο συντομεύστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Δεν το είπατε στους υπόλοιπους, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ναι, υπάρχει οικονομία της συζήτησης γενικά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ναι, υπάρχει οικονομία. Τελειώνω. Σας το είπα και στον λόγο μου ότι τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Όσο μου μιλάτε με καθυστερείτε.

Διαβάζω περαιτέρω: «Η αρχή της αυτοδιάθεσης των λαών κυριαρχεί στη συνδιάσκεψη, αλλά δεν εφαρμόζεται για τη Βόρειο Ήπειρο και την Κύπρο. Ο δόλος μάλιστα της αγγλικής πλευράς είναι δεδομένος, αφού είναι γνωστό ότι μετά τη μάχη της Κρήτης, όταν ζήτησε ο βασιλεύς Γεώργιος ο Β' και η εξόριστη ελληνική κυβέρνηση να εγκατασταθούν στην Κύπρο το 1941, το Λονδίνο αρνήθηκε».

Έφθασε σε σημείο -και μεταφέρω το κλίμα των ημερών- ακόμα και ο περίφημος χρονογράφος Πάυλος Παλαιολόγος να γράφει ότι πρέπει να χτυπήσουν πένθημα οι καμπάνες σε ολόκληρη τη χώρα, γιατί έγινε μια προδοσία από τους συμμάχους μας έναντι της Ελλάδας. Λίγα χρόνια, μάλιστα, αργότερα, οι Άγγλοι θα κρεμούσαν ελληνόπουλα στην Κύπρο που αγωνιζόντουσαν για την ένωση. Όσο για τη Βόρειο Ήπειρο, βρέθηκε κάτω από ένα μακροχρόνιο καθεστώς του κομμουνιστή δικτάτορα Ενβέρ Χότζα.

Το κλίμα των ημερών εκφράστηκε με ένα υπέροχο τραγούδι της Σοφίας Βέμπο με τους παρακάτω στίχους: «Ποιος το περίμενε στ' αλήθεια να βγουν ψευτιές και παραμύθια και να ξεχάσουν τώρα πια τα λόγια εκείνα τους που μας τα 'λέγαν κάθε βράδυ απ' τα Λονδίνια τους». Δεν θα διαβάσω όλους τους στίχους για την οικονομία του χρόνου, κύριε Πρόεδρε.

Και συνεχίζω, κλείνοντας: «Κάνε κουράγιο Ελλάδα μου και όσο μπορείς κρατήσου και στα παλιά παπούτσια σου γράψε όσα λένε οι εχθροί σου. Κι αν μας την σκάσανε με μπαμπούλα και σύμμαχοι στη μοιρασιά, κάνε κουράγιο Ελλάδα μου, να μην μου αρρωστήσεις, γιατί το θέλει ο λαός να ζήσεις και θα ζήσεις».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Τον λόγο έχει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Δωδεκανήσου της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ κ. Δημήτριος Κρεμαστίνος.

Τον λόγο θα λάβει μετά ο κ. Καμμένος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Εξοχότατε Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας, έχουν περάσει εξήντα εννέα χρόνια από την 7^η Μαρτίου του 1948, ημέρα που παρουσία του τότε αρχηγού του ελληνικού κράτους, του Βασιλιά Παύλου, οι Δωδεκανήσιοι γονιυπετείς και δακρυσμένοι, με επικεφαλής τους δημάρχους τους, έβλεπαν την υποστολή της αγγλικής σημαίας και την έπαρση της γαλανόλευκης στον ιστό της πλατείας του δημαρχείου της Ρόδου -υπάρχει και η σχετική φωτογραφεί-, υποστολή της αγγλικής σημαίας που από το 1945 και

επί τρία χρόνια κυμάτιζε εκεί. Αυτοί οι γονιυπετείς στην πλατεία του δημαρχείου δεν ήταν τα συγκεκριμένα άτομα της φωτογραφίας. Ήταν ουσιαστικά οι εκπρόσωποι εκατοντάδων γενεών που ονειρευόντουσαν αυτή την ημέρα.

Δωδεκάνησα με πρωτεύουσα τη Ρόδο. «Ρόδος του ήλιου νύμφη εσύ και του Αιγαίου κόρη, διαμάντι στη Μεσόγειο που σε ποθούνε όλοι», έγραφε ο ποιητής. Από τον θεό Απόλλωνα-Ήλιο που είδε τη Ρόδο να αναδύεται από τα νερά του Αιγαίου και την κατέκτησε, την πόθησαν και την κατέκτησαν μια σειρά κατακτητών, όπως Σαρακηνοί, Βενετοί, Ιωαννίτες Ιππότες, Οθωμανοί, Ιταλοί, Γερμανοί και τέλος ήρθαν οι Άγγλοι ως ελευθερωτές.

Κάθε κατακτητής εμφανιζόταν πάντα ως ελευθερωτής από τον προηγούμενο. Άλλοι από αυτούς κούρσεψαν τα νησιά. Άλλοι τα εκμεταλλεύτηκαν. Όμως, εκείνο που δεν κατάφεραν όλοι τους ήταν να τους αλλάξουν τη γλώσσα και τη θρησκεία, δηλαδή την ελληνικότητά.

Οι κάτοικοι παρέμειναν ανά τους αιώνες συνειδησιακά πάντα Έλληνες, παρόντες σε όλους τους αγώνες τους έθνους, από τα ομηρικά χρόνια με τις τριήρεις τους, όπως περιγράφει και ο Όμηρος στην Ιλιάδα, μέχρι και την Β' Παγκόσμιο Πόλεμο με χιλιάδες ανθρωποθυσίες, με το Ολοκαύτωμα -το γνωστό σε όλους- της Κάσου από τους Οθωμανούς. Στην Επανάσταση του '21 σηματοδότησαν την παρουσία τους στους αγώνες για την εθνική ανεξαρτησία.

Ο πρώτος Έλληνας αξιωματικός που έπεσε στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο, υπερασπιζόμενος τα εδάφη της Ελλάδας, ήταν ο Δωδεκανήσιος Αλέξανδρος Διάκος από τη Χάλκη.

Όμως, παρ' όλους τους αγώνες τους, τα Δωδεκάνησα δεν κατάφεραν να απελευθερωθούν. Τελικά παραχωρήθηκαν στην Ελλάδα με εισηγήσεις του Μόλοτοφ, υπουργού εξωτερικών της Σοβιετικής Ένωσης. Εφόσον οι σύμμαχοι δεν παραχωρούσαν νησιά-βάσεις στη Σοβιετική Ένωση, ήταν λογικό η Σοβιετική Ένωση να μην επιθυμεί την παρουσία των Άγγλων στη Δωδεκάνησο. Έτσι μετά από τρία χρόνια διοίκησης των Άγγλων, τελικά αποχώρησαν και οι Άγγλοι.

Όμως, όλοι αυτοί οι κατακτητές των νησιών που προσπάθησαν να ανθελληνίσουν, απαγορεύοντας ακόμα τα ελληνικά βιβλία και την ελληνική γλώσσα από τα σχολεία -τελευταίος το έπαιξε το φασιστικό καθεστώς του Μουσολίνι-, σεβάστηκαν όλοι τους ένα πράγμα: την οικονομία των νησιών. Ακόμα και οι σουλτάνοι τους παραχωρούσαν οικονομικά προνόμια. Για ποιόν, άραγε, λόγο; Απλούστατα για να συγκρατήσουν τους πληθυσμούς πάνω στα νησιά, οι οποίοι, λόγω των δυσμενών γεωγραφικών και οικονομικών συνθηκών, μαζικά τα εγκατέλειπαν.

Χαρακτηριστική είναι η μαζική μετανάστευση στις αρχές του 20^{ου} αιώνα. Τότε σε πολλά νησιά παρατηρήθηκε δραματική ελάττωση των πληθυσμών τους από χιλιάδες κατοίκους που τότε κατοικούσαν σε μερικές εκατοντάδες που σήμερα κατοικούν, στο Καστελόριζο, τη Χάλκη, τη Σύμη. Ποιο να πρωτοαπαριθμήσω!

Αυτή, όμως, η ιδιαιτερότητα της οικονομίας των νησιών, την οποία σεβάστηκαν όλοι οι κατακτητές, υποχρέωσε τις ελληνικές κυβερνήσεις από την ημέρα της ενσωμάτωσης να διατηρήσουν ειδικό τελωνειακό και φορολογικό καθεστώς για τα Δωδεκάνησα, μέχρις ότου η Ελλάδα κατέστη μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οπότε ο Ανδρέας Παπανδρέου διαφοροποίησε το ΦΠΑ των Δωδεκανήσων από το ΦΠΑ της υπόλοιπης χώρας, ούτως ώστε να ενισχύσει οικονομικά και κυρίως να καταστήσει τον τουρισμό τους ανταγωνιστικό σε σχέση με τον τουρισμό της γείτονας Τουρκίας.

Τη θέση την οποία κράτησαν μέχρι σήμερα όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις, πρέπει να κρατήσει και η σημερινή, η οποία, δυστυχώς, εξίσωσε το ΦΠΑ της Ρόδου και της Καρπάθου με την υπόλοιπη χώρα, ενώ μέχρι το τέλος του χρόνου φαίνεται ότι η τρόικα αμετάκλητα επιθυμεί να επεκταθεί αυτό το καθεστώς σε όλα τα νησιά.

Αυτό θα οδηγήσει, κύριε Πρόεδρε, σιγά-σιγά στην απώλεια της ανταγωνιστικότητας, σε τουριστικό επίπεδο, με τη γείτονα χώρα και θα προκαλέσει τη μεγαλύτερη οικονομική συρρίκνωση των νησιών στην ιστορία τους.

Την ίδια απαίτηση από την Κυβέρνηση έχουν σήμερα οι Δωδεκανήσιοι όσον αφορά την οικονομία. Την ίδια απαίτηση έχουν και

για την υγεία. Θεωρούν απαράδεκτο όλοι οι Δωδεκανήσιοι να μην έχουν προτεραιότητα στο θέμα της υγείας όταν είναι το πιο απομακρυσμένο τμήμα της χώρας, με το Καστελόριζο να απέχει ενάμισι μίλι από την Τουρκία και τριακόσια είκοσι πέντε μίλια από τον Πειραιά. Από πού να αισθάνονται προστατευμένοι οι Καστελόριζοι για την υγεία τους; Από το ενάμισι μίλι ή από τα τριακόσια είκοσι πέντε μίλια;

Απλά ζητούν την υλοποίηση του σχετικού άρθρου του Συντάγματος για τη νησιωτική πολιτική, για τη νησιωτικότητα. Πώς μπορούν αυτοί οι άνθρωποι να έρχονται στην Αθήνα και να μένουν πάσχοντες από την επάρατη νόσο, για παράδειγμα -δεύτερη αιτία θανάτου του πληθυσμού- εβδομάδες ή μήνες σε ξενοδοχεία και νοσοκομεία, σε λίστες αναμονής, για να κάνουν τις σωτήριες για τη ζωή τους ακτινοθεραπείες; Και σήμερα το Υπουργείο Υγείας ουσιαστικά έχει αναστείλει τη δημιουργία του ακτινοθεραπευτικού κέντρου στη Δωδεκάνησο που έχει αρχίσει να πραγματοποιείται εδώ και τρία χρόνια;

Τέλος -γιατί έχουμε και το θέμα του χρόνου, κύριε Πρόεδρε- θεωρούμε ακρογωνιαίο λίθο τον σεβασμό των συνθηκών που επικύρωσαν οι μεγάλοι Έλληνες και Τούρκοι πολιτικοί, ο Ελευθέριος Βενιζέλος και ο Κεμάλ Ατατούρκ και εξασφάλισαν μέχρι σήμερα την ειρήνη και την πρόοδο στο Αιγαίο Πέλαγος και στην Τουρκία και στην Ελλάδα, ειρήνη που δυστυχώς σήμερα προσπαθούν άφρονες φωνές για εσωτερικούς λόγους να θέσουν σε κίνδυνο.

Με τις σκέψεις αυτές σήμερα, η Δωδεκάνησος, παρουσία του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας, μέσα στη Βουλή των Ελλήνων εορτάζει την ιστορική αυτή επέτειο, θέτοντας ταυτόχρονα τις βασικότερες προϋποθέσεις για την επιβίωσή της.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα εννέα μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 2^ο Δημοτικό Σχολείο Γλυφάδας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων και Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Παναγιώτης (Πάνος) Καμμένος.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας - Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας, αποτελεί ιδιαίτερα μεγάλη τιμή η παρουσία σας σήμερα και ιδιαίτερο συμβολισμό. Σας καλωσορίζουμε στη Βουλή των Ελλήνων, που υπηρετήσατε επί τόσα χρόνια, όπως καλωσορίζουμε και τους εκλεγμένους άρχοντες της Δωδεκανήσου. Καλωσορίζω και τους συναδέλφους Βουλευτές, τους διατελέσαντες Βουλευτές Δωδεκανήσου, που σήμερα είναι εδώ και οι οποίοι, ο καθένας από το δικό του μετερίζι, έδωσαν τη μεγάλη μάχη για τα Δωδεκάνησα και συνεχίζουν και με την παρουσία τους, αλλά και με την αγάπη τους προς τα νησιά να βοηθούν τη νησιωτική πολιτική και ιδιαίτερα τα Δωδεκάνησα.

Αισθάνομαι ιδιαίτερη συγκίνηση, δε, ως Δωδεκανήσιος από την μητέρα μου, από τα Νικιά της Νισύρου, να βρίσκομαι σήμερα στο Βήμα και να βλέπω ότι μετά από πάρα πολύ καιρό στη Βουλή των Ελλήνων υπάρχει ένα διαφορετικό κλίμα από ότι υπάρχει άλλες μέρες. Χαίρομαι ιδιαίτερα που βλέπω ενωμένο τον ελληνικό λαό και τους Βουλευτές να χειροκροτούν τους ομιλούντες. Και αυτό είναι ένα σημαντικό μήνυμα και προς τα Δωδεκάνησα, προς τους ακρίτες μας, αλλά και προς όλους εκείνους, οι οποίοι προσπαθούν να αλλοιώσουν την ελληνική ιστορία και να επιβουλεύονται την εθνική κυριαρχία και την εθνική ακεραιότητα της πατρίδας μας.

Η σημερινή συζήτηση για την ενσωμάτωση της Δωδεκανήσου είναι μια συζήτηση που πράγματι τα ιστορικά στοιχεία, τα οποία ειπώθηκαν, είναι στοιχεία ενισχυτικά για τη σημασία της μεγάλης

πράξης ενσωματώσεως μετά από αγώνες. Και είναι χαρακτηριστικό -διάβαζα πριν έρθω εδώ στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας- το πώς περιγράφεται η 14^η Μαΐου όταν το θωρηκτό ΑΒΕΡΩΦ με τον Μακαριστό Δαμασκηνό πλησιάζει τον Λιμένα της Ρόδου. Γράφουν μέσα στο ημερολόγιο του πλοίου: «Δεν ξεχωρίζαμε τη γη από τη θάλασσα». Και αναρωτήθηκε ο Μακαριστός ο Δαμασκηνός: «Πού είχανε κρυμμένες τόσες γαλανόλευκες;».

Και συνεχίζει ο πρώην Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας Μιχαήλ Στασινόπουλος, με ένα πολύ σημαδιακό στοιχείο της ίδιας της ψυχосύνθεσης των Δωδεκανησίων: «Μετά την έπαρση της σημαίας, όλοι πήγαν να επισκεφθούν τα νεκροταφεία, για να πουν σε αυτούς που αγωνίστηκαν για την απελευθέρωση της Δωδεκανήσου ότι ελευθερωθήκαμε».

Αυτά τα δύο γεγονότα είναι σημαντικά για την ιστορία της Δωδεκανήσου και για τον πόθο της Δωδεκανήσου και των Δωδεκανησίων για την ενσωμάτωση με τη μητέρα πατρίδα.

Θεωρώ ότι σήμερα οφείλουμε να κάνουμε ακόμη μία αναφορά στους ομογενείς Δωδεκανήσιους, οι οποίοι αναγκάστηκαν να ξεριζωθούν στην Αυστραλία, στην Αμερική ιδιαίτερα, αλλά και στην Ευρώπη, και αυτή τη στιγμή αποτελούν εξεχούσες προσωπικότητες στους τόπους, στους οποίους μετανάστευσαν. Όμως ποτέ δεν ξεχνούν τη μητέρα πατρίδα, ποτέ δεν ξεχνούν τα νησιά μας.

Ιδιαίτερη μνεία θέλω, όμως, να κάνω σήμερα εδώ από το Βήμα της Βουλής των Ελλήνων και για εκείνους τους ακρίτες, οι οποίοι δεν ζουν σε μεγάλα νησιά, οι οποίοι φυλούν Θερμοπύλες, συνεχίζοντας την παράδοση της Κυράς της Ρω: τους στρατεύσιμους μας στη Στρογγύλη, στο Φαρμακονήσι, τους νησιώτες μας στην Κίναρο, στα Λέβιθα, στη Σύρνα, στην Ψέριμο, στο Γυαλί, στους Αρκιούς, στο Μαραθί, στην Καλόλιμνο, όλους αυτούς που μένουν στην Τέλενδο, δύο-τρεις άνθρωποι, τέσσερις-πέντε οικογένειες, στις δύσκολες μέρες του χειμώνα, φυλάσσοντας Θερμοπύλες, διατηρώντας την οικονομική ζωή στο νησί και προστατεύοντας την εθνική κυριαρχία.

Και ζητώ, κύριε Πρόεδρε, δι' υμών, η Βουλή των Ελλήνων να υιοθετήσει έστω και ένα απ' αυτά τα μικρονήσια, που συνεχίζουν να φυλούν Θερμοπύλες, υπό δύσκολες συνθήκες.

Πιστεύω, τέλος, ότι πρέπει να αποδώσουμε ιδιαίτερη τιμή σε κάποιες προσωπικότητες που έδωσαν μάχη για τη νησιωτικότητα και την ψήφιση του άρθρου 101 του Συντάγματος, όπως ο μακαρίτης πρώην Δήμαρχος Τήλου, ο Τάσος Αλιφέρης, αλλά και ο πρώην Δήμαρχος Λειψών, ο φίλος μου ο κ. Μπενέτος, όπως και άλλοι πολλοί, που έδωσαν τις πρώτες προτάσεις για τη δημιουργία του περιφημου μεταφορικού ισοδύναμου, που δικαιούνται οι νησιώτες μας και που είναι κάτι το οποίο οφείλουμε να ψηφίσουμε και να το εφαρμόσουμε. Οφείλουμε -και συμφωνώ εδώ απόλυτα- να αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις για το ειδικό φορολογικό καθεστώς των νησιών και τα προνόμια που πρέπει να δοθούν, προκειμένου να ισοσκελίσουν τη δύσκολη ζωή, που οι νησιώτες μας διανύουν, ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια του χειμώνα, με έλλειψη ιατρικής περίθαλψης, με έλλειψη εκείνων των εκπαιδευτικών δυνατοτήτων που έχουν παιδιά από τη μητροπολιτική Ελλάδα, με έλλειψη, αν θέλετε, βασικών αγαθών.

Πιστεύω, κύριε Πρόεδρε, ότι είναι υποχρέωσή μας σε κάθε νομοσχέδιο που ψηφίζεται να εφαρμόζουμε το άρθρο 101 του Συντάγματος περί της ιδιαιτερότητας της νησιωτικότητας.

Θέλω, κλείνοντας, να σας περιγράψω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πόσο μεγάλη σημασία έχει αυτό να γίνει κατανοητό στην Ευρώπη. Πριν από έξι μήνες περίπου, η Υπουργός Άμυνας της Ολλανδίας έκανε επίσημη επίσκεψη στην Ελλάδα. Αφού πήγαμε στη Χίο, εν συνεχεία επισκεφθήκαμε μαζί το Φαρμακονήσι, όπου της απέδωσαν τιμές, το Φυλάκιο, ο Αξιωματικός, οι Υπαξιωματικοί και οι στρατεύσιμοι, που βρίσκονταν εκεί. Το μεσημέρι πήγαμε στο Αγαθονήσι, όπου ο Δήμαρχος και οι κάτοικοι του Αγαθονησίου την υπεδέχθησαν. Ξέρετε ότι στο Αγαθονήσι τον χειμώνα δεν υπάρχει ανοιχτό κάποιο κατάστημα για να της κάνουν το τραπέζι. Είχαν μαγειρέψει, λοιπόν, οι γυναίκες του νησιού, οι ψαράδες είχαν φτιάξει μια κακαβιά. Αφού φάγαμε μαζί με την Υπουργό Άμυνας της Ολλανδίας, ο Δήμαρχος του Αγαθονησίου της είπε: «Κυρία Υπουργέ, είστε η πρώτη Υπουργός από την Ευρωπαϊκή Ένωση, από χώρα της Ευρώπης, από την είσοδο της Ελλάδος στην ΕΟΚ, που πατάει στο νησί μας. Δεν έχω

να σας δώσω το Χρυσό Κλειδί της Πόλης. Σας δίνω το κλειδί του σπιτιού μου. Και είναι το κλειδί όλων μας». Αυτοί είναι οι Δωδεκανήσιοι. Και αυτή είναι, δυστυχώς, και η έλλειψη της μέριμνας που υπάρχει από τη μεριά της Ευρωπαϊκής Ένωσης -αλλά φέρουμε κι εμείς τις δικές μας ευθύνες- απέναντι σε αυτή τη νησιωτική πολιτεία της Ευρώπης.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι θα πρέπει να συνεχίσουμε να δίνουμε τη μάχη της εφαρμογής της ιδιαιτερότητας της νησιωτικότητας, που προβλέπει το ελληνικό Σύνταγμα και όσον αφορά και τους ευρωπαϊκούς θεσμούς, προβλέποντας για τη νησιωτικότητα ιδιαίτερα κονδύλια, που θα βοηθήσουν στο να μπορέσει να υπάρξει ανάπτυξη στα νησιά.

Υπάρχουν πολλά που μπορούμε να κάνουμε. Μπορεί να γίνει η Δωδεκάνησος πλέον, λόγω και της ασφάλειας που παρέχει η Ελλάδα σε όλη τη Μεσόγειο, η είσοδος και η έξοδος της κρουαζιέρας. Και σε αυτόν τον τομέα το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, σε συνεργασία με το Υπουργείο Τουρισμού, αλλά και με τους τουριστικούς επιχειρηματίες, ήδη έχει εκπονήσει ένα σχέδιο για τη δυνατότητα αξιοποίησης του πεδίου βολής του Πρασονησιού, προκειμένου να μπορέσουμε να δημιουργήσουμε την είσοδο και την έξοδο της κρουαζιέρας στη Μεσόγειο.

Θεωρώ ότι όσον αφορά την ιατρική περίθαλψη, πρέπει να προχωρήσουμε σε μέτρα. Αυτή τη στιγμή, καλύπτουμε ανάγκες με στρατεύσιμους, οι οποίοι μπορούν και με μέριμνα και του Υπουργείου Υγείας να συνταγολογούν. Όμως αυτή δεν είναι λύση. Πρέπει να δώσουμε κίνητρα, ώστε να μπορούν εκπαιδευτικοί και γιατροί να πηγαίνουν στα νησιά και όχι μόνο κατά την καλοκαιρινή περίοδο.

Τέλος κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι είναι πολύ σημαντική η παρουσία όλων μας στα Δωδεκάνησα και στα ακριτικά μας νησιά. Είναι σημαντική η παρουσία όλων των Επιτροπών της Βουλής, προκειμένου να εξεταστούν οι ιδιαιτερότητες που απαιτεί η νησιωτικότητα, όπως προβλέπεται από το Σύνταγμα και ιδιαίτερα στην περιοχή της Δωδεκανήσου, αλλά και στο Βόρειο Αιγαίο, που σήμερα όλοι μαζί εορτάζουμε την ενσωμάτωσή της με την μητέρα πατρίδα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

Παρακαλείται ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Αναστάσιος Κουράκης να καταλάβει την Έδρα.

Κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, σας ευχαριστούμε για την παρουσία σας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

(Στο σημείο αυτό αποχωρεί από την Αίθουσα ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Προκόπιος Παυλόπουλος)

(Όρθιοι οι Βουλευτές χειροκροτούν)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αγαπητοί προσκεκλημένοι, μπορούμε να συνεχίσουμε τη διαδικασία, όπως την έχουμε αρχίσει.

Τον λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής Λέσβου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σταύρος Τάσος.

Κύριε Βουλευτά, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΣΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τιμάμε σήμερα την εβδομηκοστή επέτειο από την ενσωμάτωση της Δωδεκανήσου στην Ελλάδα. Θεωρούμε ότι κι αυτή η επέτειος, όπως και οι άλλες που αναφέρονται σε σημαντικά ιστορικά γεγονότα, είναι μια καλή αφορμή για να εξετάζονται και να υπενθυμίζονται χρήσιμα συμπεράσματα, που δεν αφορούν μόνο το παρελθόν, αλλά δένονται στενά και με το παρόν, πολύ περισσότερο που ζούμε σε μια περιοχή έντονων ανταγωνισμών, όπου είναι σε εξέλιξη ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι, οι οποίοι έχουν μακελέψει, στην κυριολεξία, λαούς και έχουν οδηγήσει εκατομμύρια ανθρώπους στην προσφυγία.

Δεν θα κάνω μια εκτεταμένη αναφορά στο ιστορικό. Θα ξεκινήσω από την Συνθήκη των Σεβρών, με την οποία τα Δωδεκάνησα που είχαν καταληφθεί από την Ιταλία από το 1912 στον ιταλοτουρκικό πόλεμο, παρέμειναν στην Ιταλία. Η παραχώρηση της Δωδεκανήσου στην Ιταλία, όπως είναι γνωστό, επαναβεβαιώθηκε με τη Συνθήκη της Λωζάννης. Με την ιταλοτουρκική Συμφωνία του Γενάρη του 1932 και του συμπληρωματικού πρωτοκόλλου της 28^{ης} Δεκεμβρίου του 1932 οριοθετήθηκαν τα θαλάσσια σύνορα των δύο χωρών μεταξύ της μικρασιατικής ακτής και του δωδεκανησιακού συμπλέγματος.

Η ιταλική και γερμανική κατοχή τελείωσε στις 8 Μάη του 1945 με την παράδοση των γερμανικών στρατευμάτων. Ολόκληρος ο δωδεκανησιακός λαός χαιρέτησε την αποχώρηση των Γερμανών και τον ερχομό των Άγγλων. Η ελευθερία, όμως, δεν ήρθε και ο νέος κατακτητής ήρθε να διαδεχθεί τους προηγούμενους. Οι ελπίδες του δωδεκανησιακού λαού για απελευθέρωση διαψεύστηκαν από τη σκληρή πραγματικότητα. Κρατήθηκε σε ισχύ και εφαρμόστηκε σκληρά η ιταλική φασιστική νομοθεσία. Έτσι, μπήκε το ζήτημα της ίδρυσης μιας παλλαϊκής οργάνωσης, που να ενσαρκώνει τις καλύτερες ελληνικές παραδόσεις της Δωδεκανήσου και στα τέλη του 1945 με αρχές του 1946, μετά από απόφαση του ΚΚΕ, που τον Ιούλιο του 1945 είχε δημιουργήσει την κομματική του οργάνωση στην περιοχή, δημιουργήθηκε το Εθνικό Μέτωπο Πανδωδεκανησιακής Απελευθέρωσης, το ΕΜΠΑ.

Τελικά, με το άρθρο 14 της Συνθήκης των Παρισίων, η Ιταλία παραχωρεί το 1947 στην Ελλάδα κατά πλήρη κυριαρχία τις νήσους της Δωδεκανήσου ως και τας παρακειμένας νησίδας. Η παράδοση της Δωδεκανήσου στον Έλληνα Ναύαρχο Ιωάννη από τους Άγγλους έγινε στις 31 Μαρτίου του 1947 στη Ρόδο. Στις 13 Μαΐου του 1947 άρχισαν οι συλλήψεις μελών και στελεχών του ΕΜΠΑ, με την κατηγορία της εσχάτης προδοσίας. Έμειναν σε φυλακές και εξορίες μέχρι περίπου το 1960. Με αυτόν τον τρόπο τούς τιμήσε το ελληνικό κράτος για την προσφορά τους, όπως έκανε και γενικότερα, βέβαια!

Σήμερα, εβδομήντα χρόνια μετά την ενσωμάτωση της Δωδεκανήσου στην Ελλάδα, ζούμε μια κλιμάκωση των διεκδικήσεων της τουρκικής αστικής τάξης, σε βάρος κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας μας. Διεκδικήσεις που τροφοδοτούνται και αναπτύσσονται μέσα σε συνθήκες οξυτάτων ανταγωνισμών των αστικών τάξεων των χωρών της περιοχής, όπου συμμετέχει ενεργά και η χώρα μας, στο φόντο των ιμπεριαλιστικών σχεδίων, που προωθούνται από τις ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση στον ανταγωνισμό τους με τη Ρωσία, την Κίνα και άλλες ισχυρές χώρες, για τον έλεγχο των πλούσιων κοιτασμάτων των υδρογονανθράκων και των ενεργειακών αγωγών.

Η Συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, όπως και άλλα αστικά κόμματα, αναλαμβάνουν σοβαρές ευθύνες, γιατί καθησυχάζουν τον λαό, καλλιεργώντας αυταπάτες πως δήθεν, η κλιμάκωση των διεκδικήσεων οφείλεται απλά σε εσωτερικά προβλήματα της Τουρκίας, ενώ είναι βαθύτατα συνδεδεμένη με τους οξυτάτους ανταγωνισμούς για τον έλεγχο της περιοχής. Η Κυβέρνηση ωραιοποιεί τον ρόλο των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που τις εμφανίζει ως εγγύηση σταθερότητας και ασφάλειας στην περιοχή, ενώ είναι φορείς ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων και πολέμων, υποστηρίζει τη νατοϊκή παρουσία στο Αιγαίο, διαθέτει τη βάση της Σούδας και τις άλλες στρατιωτικές βάσεις, υπόσχεται τη δημιουργία νέας νατοϊκής βάσης στην Κάρπαθο, εμπλέκει πιο βαθιά τη χώρα στα ιμπεριαλιστικά σχέδια.

Σε αυτές τις συνθήκες το ΚΚΕ καλεί τον λαό μας να επαγρυπνεί, να κλιμακώνει τον αγώνα του, για να κλείσουν όλες οι νατοϊκές βάσεις στην Ελλάδα, για να φύγει το ΝΑΤΟ από το Αιγαίο, για να επιστρέψουν οι ελληνικές στρατιωτικές δυνάμεις από αποστολές του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να αποδυσμευτεί η Ελλάδα από το ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εβδομήντα χρόνια μετά την απελευθέρωση και την ενσωμάτωσή της με την Ελλάδα, η Δωδεκάνησος ακολούθησε την πορεία της ανόρθωσης της ελληνικής οικονομίας, που έγινε βέβαια, σε βάρος των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων. Εβδομήντα χρόνια μετά, τα νησιά δεν έγιναν νησίδες ευημερίας. Η περιβόητη νησιωτικότητα δεν εμπόδισε τη φοροληλασία, την κατάργηση των μειωμένων συντελεστών του ΦΠΑ, την αποψίλωση όλων των δημόσιων υπηρεσιών από προσωπικό, την υποβάθμιση και απαξίωση των δημόσιων δομών, των δημοτικών υπηρεσιών, που τις οδηγούν στην ιδιωτικοποίηση. Νερό, απορρίμματα, δημόσια ακίνητη περιουσία, παραλίες, προστατευόμενες περιοχές «NATURA», λιμάνια, μαρίνες, συγκοινωνίες, όλα

είναι διαθέσιμα για κερδοφόρες μπίζνες στους καπιταλιστές.

Οι νησιώτες εξακολουθούν να μένουν χωρίς τακτική, φθηνή και ασφαλή συγκοινωνία, απομονωμένοι, ειδικά τον χειμώνα, αφού η σημασία της ακτοπλοΐας για την εκάστοτε κυβέρνηση επικεντρώνεται κυρίως στις απαιτήσεις των tour operators, στις απαιτήσεις των επιχειρηματικών ομίλων στον τουρισμό. Τα αεροδρόμια της Ρόδου και της Κω, με σημαντική γεωστρατηγική σημασία για την εθνική ασφάλεια της χώρας, θα βρίσκονται και επίσημα στις 15 Μαρτίου στα χέρια της «FRAPORT».

Για ποια στήριξη από το κράτος μιλάμε σήμερα, εβδομήντα χρόνια μετά; Όσον αφορά στην υγεία, το σύνολο των υγειονομικών μονάδων, νοσοκομεία, κέντρα υγείας και περιφερειακά ιατρεία είναι τραγικά υποστελεχωμένα, ενώ κάποια νησιά μένουν χωρίς κανέναν γιατρό, όπως τελευταία γίνεται στην Τήλο, για την οποία έχουμε καταθέσει και σχετική επίκαιρη ερώτηση. Οι ίδιες τραγικές ελλείψεις υπάρχουν και στην επάρκεια υγειονομικού υλικού και φαρμάκων. Στην ίδια κατάσταση είναι και το ΕΚΑΒ, με αποτέλεσμα να τίθεται σε κίνδυνο η υγεία και η ζωή των νησιωτών.

Βασικά έργα υποδομής, αντιπλημμυρικής προστασίας και αντισεισμικής θωράκισης παραμένουν υποσχέσεις δεκαετιών. Οι πυρκαγιές, βρίσκοντας πρόσφορο έδαφος στην αδιαφορία και στις σοβαρές ελλείψεις, έχουν κατακάψει πολλές φορές τα πολύτιμα δάση των νησιών.

Η ΚΑΠ δεν κάνει εξαίρεση στους αγρότες των νησιών, το ίδιο και στους αλιείς, το ίδιο για όλο τον πρωτογενή τομέα.

Η επέτειος της απελευθέρωσης και της ενσωμάτωσης της Δωδεκανήσου αποτελεί πηγή άντλησης συμπερασμάτων για τους νησιώτες. Σήμερα, το σύγχρονο περιεχόμενο της πάλης του ΕΜΠΑ και ο αγώνας για ανασύνταξη του εργατικού κινήματος είναι για την κοινωνική συμμαχία, την πάλη ενάντια στον καπιταλισμό και ιμπεριαλισμό, για μια κοινωνία όπου αυτός ο λαός που παράγει τον πλούτο, υλικό και πνευματικό, θα τον δικαιούται και θα τον απολαμβάνει. Αυτά που έκαναν και που είναι ανάγκη να τα μαθαίνουμε, χρειάζεται να τα ζωντανέψουμε με τη νέα αντίσταση και αντιμετώπιση της εποχής μας, για να φέρουμε πιο κοντά τη νίκη του λαού μας στις νέες συνθήκες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Βουλευτή Λέσβου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σταύρο Τάσσο.

Τον λόγο έχει τώρα ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Ένωσης Κεντρώων κ. Βασίλειος Λεβέντης.

Κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Ο κύριος Πρόεδρος της Δημοκρατίας προφανώς είχε δουλειά. Δεν πειράζει. Σώζονται και οι κασέτες. Ελπίζω να μη βαθμολογεί τα κόμματα σε κάποια που πρέπει να ακούσει και σε άλλα που δεν πρέπει να ακούσει. Κατά την άποψή μου, έπρεπε να παραμείνει. Λέω την άποψή μου και από κει και πέρα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε, βάσει πρωτοκόλλου, όταν παρίσταται ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας οι συνεδριάσεις δεν μπορούν να διαρκούν πάνω από μία ώρα. Αυτός είναι ο λόγος και καταλαβαίνετε ότι έχει και ένα πρακτικό αποτέλεσμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ τον λόγο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Ο κ. Παυλόπουλος, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, είχε διεθνή συνάντηση στις 11 η ώρα και γι' αυτό ήταν να γίνει η συνεδρίαση μεταξύ 10 και 11, πέραν αυτού που είπατε ότι διαρκεί μία ώρα. Μου ζήτησε κιόλας να πω στην Αίθουσα ότι η απουσία του προφανώς δεν έχει καμία σχέση με πρώτης ή δεύτερης τάξης κόμματα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Εντάξει. Δεν τα γνώριζα εγώ όλα αυτά. Εγώ τον σέβομαι έτσι κι αλλιώς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Γι' αυτό εγώ έλεγα περί της οικονομίας του χρόνου. Τώρα το καταλαβαίνετε, κύριε Πρόεδρε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων):

Το θέμα των Δωδεκανήσων και της Ρόδου είναι μεγάλο θέμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Βεβαίως.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων):

Δεν είναι μικρό θέμα. Έπρεπε η συζήτηση να γίνει με άνεση, γιατί αυτή την εποχή διακυβεύονται εθνικά συμφέροντα στην περιοχή των Δωδεκανήσων. Η Τουρκία ανοικτά θέτει θέμα νησιών. Δεν νομίζω ότι είναι η πρόπευσα απάντηση να βγαίνει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ή κάποιος Υπουργός και να απαντούν και να παίζουμε αυτό το παιχνίδι, το πινγκ-πονγκ των ανακοινώσεων που τελικά -μην αμφιβάλλετε- θα οδηγήσει σε κάποιο θερμό επεισόδιο. Όταν έχουμε κάθε μέρα μια σκληρή δήλωση από δω και άλλη μια σκληρή δήλωση από κει, ανάβουν τα αίματα και κάποτε θα χαθεί ο έλεγχος. Αυτή είναι η ταπεινή μου άποψη. Γι' αυτό θεωρώ ότι μία ώρα δεν ήταν επαρκής κοινοβουλευτικός χρόνος για να γίνει ο εορτασμός ενός τόσο σοβαρού ζητήματος.

Εγώ θέλω να πω δυο πραγματάκια. Δεν θα πω πολλά, γι' αυτό και έφερα βοήθεια σήμερα. Το καθεστώς των νησιών του νοτιοανατολικού Αιγαίου -που είναι τα Δωδεκάνησα- έχει μία ιδιαιτερότητα. Είναι το δικαίωμα της νόμιμης άμυνας, το οποίο αμφισβητεί η Τουρκία. Θέτει casus belli για τα χωρικά ύδατα. Έχει απειλήσει με casus belli η Τουρκία. Έχει κάνει εισβολή και κατοχή της Κύπρου. Αυτό είναι το δεύτερο. Επίσης, κάνει συνεχείς παραβιάσεις του εθνικού εναέριου χώρου και υπερπτήσεις πάνω από τα νησιά του Αιγαίου, ακόμα και πάνω από τα κατοικημένα νησιά. Αυτό είναι πρόκληση. Είς αυτήν την πρόκληση εμείς απαντάμε διά δηλώσεων του κυρίου Προέδρου ή τους κυνηγάμε από πίσω και φεύγουν μετά και δηλώνουν «όποτε θέλετε να σας ρίξουμε στη θάλασσα» κ.λπ..

Γιατί τώρα είναι σημαντικά τα Δωδεκάνησα; Διότι η ΑΟΖ του Καστελόριζου έχει αποφασιστική σημασία, γιατί με αυτήν τα θαλάσσια σύνορα της Ελλάδας συναντώνται με εκείνα της Κύπρου και περαιτέρω η Τουρκία δεν έχει θαλάσσια σύνορα με την Αίγυπτο, εφόσον το Καστελόριζο ανήκει στην Ελλάδα. Χάνεται η επαφή Τουρκίας-Αιγύπτου και δημιουργείται επαφή Ελλάδας-Κύπρου. Είναι σημαντικότατο αυτό. Το Καστελόριζο, δηλαδή, είναι η ακροκέραμος του ελληνισμού αυτή τη στιγμή.

Θέλω επίσης να δώσω στα Πρακτικά ένα βιβλίο. Υπάρχει ένα βιβλίο του Γεωργίου Μαύρου. Είναι το μόνο που είχα, δεν είχα άλλο. Το έχω πάρει από το Ίδρυμα «Ηγέτες του Κέντρου».

Όταν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής κέρδισε τις εκλογές του 1974, ο Γεώργιος Μαύρος ήταν Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως και είχε πετύχει κάποια καταδικαστικά ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας και του ΟΗΕ σε βάρος της Τουρκίας. Πάει, λοιπόν, ο Γεώργιος Μαύρος στον Καραμανλή και του δίνει αυτό εδώ που σας δείχνω και που θα το παραδώσω στα Πρακτικά, και του λέει: «Προς Θεού, μην κάνετε διμερείς επαφές με την Τουρκία, γιατί η Τουρκία θα βρίσκει ευκαιρία συνέχεια να προσθέτει στην ατζέντα των διεκδικήσεών της και άλλα πράγματα. Ό,τι συζητήσεις κάνετε με την Τουρκία να τις κάνετε μέσω ΟΗΕ και μέσω Συμβουλίου Ασφαλείας, όχι διμερώς. Είναι η εύκολη λύση για την Τουρκία να διεκδικεί».

Και εδώ έχω ένα παράπονο από έναν Κωνσταντίνο Καραμανλή ο οποίος γύρισε έμπειρος από το Παρίσι, ότι δεν πέρασε μήνας και κανόνισε συνάντηση με τον Τούρκο ηγέτη διμερώς, αφ' ης στιγμής ανέλαβε. Παραβίασε δηλαδή αυτήν την υπόδειξη, που ήταν η υπόδειξη ενός ανθρώπου που είχε μετάσχει, ενώ ήταν αρχηγός του μεγαλύτερου κόμματος. Πριν το 1967 το μεγάλο κόμμα ήταν η Ένωση Κέντρου. Ο Ντ' Εστέν, λοιπόν, μας έφερε και μας φόρτωσε τον Καραμανλή. Ο Γεώργιος Μαύρος για να βοηθήσει, εκείνες τις κρίσιμες στιγμές, πήγε Αντιπρόεδρος, ενώ εκπροσωπούσε το μεζον κόμμα, γιατί όλοι οι ξένοι ήθελαν τον Καραμανλή και οι ξένοι κανονίζουν τι θα γίνεται εδώ στην Ελλάδα.

Πρόσφερε, λοιπόν, κάποια ψηφίσματα, μια μεγάλη διπλωματική επιτυχία. Του τα δίνει. Και αρκεί να σας διαβάσω το πρώτο, που είναι δήλωση του Τούρκου Υπουργού. Έχει μαζέψει τις δηλώσεις όλων των Τούρκων, δεν είναι τωρινές οι δηλώσεις για τα νησιά. Δεν είναι τωρινές οι δηλώσεις. Τώρα νομίζετε ότι άρχισαν οι Τούρκοι να ζητούν; Ακούστε δήλωση του 1964 του Ερκίν: «Εγιναν λάθη τόσο από την τουρκική όσο και από την ελληνική ηγεσία μετά τους δύο παγκόσμιους πολέμους. Πρώτο λάθος: Όταν ο

Κεμάλ, με τη Συνθήκη της Λωζάνης, δέχτηκε την προσάρτηση των νησιών του Αιγαίου στην Ελλάδα. Δεύτερο λάθος: Όταν η Ελλάς κατά το Συνέδριο της Ειρήνης στο Παρίσι το 1946-1947, δεν πρόσφερε τουλάχιστον τα μισά Δωδεκάνησα στην Τουρκία για να ενισχύσει την ελληνοτουρκική φιλία». Δεν είναι, λοιπόν, τωρινό θέμα η διεκδίκηση των νησιών.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά, γιατί δεν θα υπάρχει.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων κ. Βασίλης Λεβέντης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι αυτό που ενεχείρισε ο Γεώργιος Μαύρος στον Κωνσταντίνο Καραμανλή όταν έχασε τις εκλογές και βγήκε Αξιωματική Αντιπολίτευση, τότε που πήρε 24% ο Γεώργιος Μαύρος και ο Καραμανλής πήρε 54%. Λόγω του εκλογικού συστήματος, που ήταν η ενισχυμένη αναλογική, πήρε διακόσιους είκοσι Βουλευτές. Τα θυμάστε. Ήταν τότε εβδομήντα πέντε έδρες το μπόνους. Για να ζητήσουμε λίγο και στον «αστερισμό» των μπόνους, που θέλουν κάποιον για να σχηματίζουν κυβερνήσεις!

Εκείνο που ήθελα να θυμίσω -και για αυτό ήθελα εδώ παριστάμενο και τον κύριο Πρόεδρο- είναι ότι εγώ όταν ξέσπασε το θέμα της κρίσης έστειλα μια επιστολή στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ζητώντας του Σύνοδο των Πολιτικών Αρχηγών. Γιατί τη ζητήσα; Για το θέμα των Ενόπλων Δυνάμεων. Με απασχολούν δύο πράγματα και θα τα πω στην Αίθουσα αυτή, γιατί δεν μπορώ να μην τα πω:

Πρώτον, μου έχουν πει ότι δεν έχουμε στρατό. Έχουμε πολύ λίγο στρατό. Με αυτές τις μειώσεις που έχουν γίνει, έχουμε πολύ λίγο στρατό. Οι άλλοι έχουν ένα εκατομμύριο ανθρώπους και εμείς έχουμε πολύ λίγο στρατό σε άντρες. Ξέρετε, μου είπαν οι στρατηγοί ότι ο πεζός φαντάρος είναι που φυλάσσει το έδαφος. Δεν μπορεί να το φυλάξει το αεροπλάνο ή το καράβι το έδαφος.

Το δεύτερο είναι το θέμα των F35. Ξέρω ότι είναι η κρίση, ξέρω ότι έχουν κοπεί συντάξεις, ξέρω την οικονομική δυστοκία, αλλά θέλετε να απειλούν εκ του ασφαλούς; Ξέρω ότι θα μπει δοκιμασία, γιατί οι άλλοι άνοιξαν την πόρτα του τρελοκομείου και, όπως είπε και ο Γεώργιος Παπανδρέου, θα εισέλθουμε κι εμείς. Αν οι Τούρκοι ανοίξουν την πόρτα του τρελοκομείου, θα εισέλθουμε κι εμείς. Αυτήν τη μεγάλη μέρα, λοιπόν, καλές είναι οι ομιλίες οι αναφερόμενες σε κάποιους Δωδεκανήσιους που ήταν σημαντικοί, που έδωσαν το αίμα τους κ.λπ., αλλά τώρα, σήμερα πρέπει η Ελλάδα να εγγραφεί τα Δωδεκάνησα. Και μπορεί να υπάρξει απειλή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Ένωσης Κεντρώων κ. Βασίλειο Λεβέντη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκαέξι μαθητρίες και μαθητές και ένας εκπαιδευτικός συνοδός τους από το 45^ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Να ενημερώσουμε τα παιδιά ότι παρακολουθούν τη συνεδρίαση της Βουλής για τα εβδομήντα χρόνια της ενσωμάτωσης της Δωδεκανήσου στην Ελλάδα και θα ληφθεί απόφαση για την ανακήρυξη του έτους 2017 ως έτους Δωδεκανήσου.

Προχωρούμε στους ομιλητές.

Τελευταίος έχει τον λόγο ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Ποταμιού κ. Σταύρος Θεοδωράκης για πέντε λεπτά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Αγαπητοί νησιώτες, σας ευχαριστούμε που είστε εδώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αφορμή να πούμε μερικές λέξεις για τον πατριωτισμό. Στις 31 Μαρτίου 1947 η ελληνική σημαία σηκώνεται στο κάστρο της Ρόδου. Παρών και ο Μιχαήλ Στασινόπουλος, ο μετέπειτα Πρόεδρος της Δημοκρατίας, πολιτικός

σύμβουλος τότε της ελληνικής στρατιωτικής διοίκησης.

Αργότερα ο Στασινόπουλος διηγείται πως χιλιάδες Ροδίτες έφυγαν και πήγαν στο νεκροταφείο για να πουν στους νεκρούς τους ότι η Δωδεκάνησος είναι επιτέλους ελεύθερη. Σκεφθείτε, λοιπόν, τους Ροδίτες γύρω από τους σταυρούς να συνομιλούν με τους νεκρούς τους, όλους τους ανθρώπους που πέθαναν ή χάθηκαν στα χρόνια του αγώνα. Σκέφτομαι αυτήν την εικόνα και αναρωτιέμαι: Σήμερα, εβδομήντα χρόνια από τότε, εμείς πού πρέπει να πάμε και τι πρέπει να πούμε; Αυτό είναι το ερώτημα που πρέπει να απαντήσουμε σήμερα, αύριο και σε λίγες μέρες που είναι η 25^η Μαρτίου.

Ποιος είναι ο δικός μας πατριωτικός αγώνας; Παλιότερα αυτό το ερώτημα είχε απλούστερες απαντήσεις. Θέλαμε τα εδάφη μας, τα εδάφη που κατοικούσαν οι Έλληνες. Είναι ένας στόχος που επετεύχθη, ένας στόχος που δυναμιτίστηκε κάποιες στιγμές, όταν ο πατριωτισμός αντικαταστάθηκε από τον μεγαλοϊδεατισμό. Αλλά πάντως τελικά επετεύχθη.

Σήμερα, που δεν διεκδικούμε εδάφη, τι είναι πατριωτισμός; Τι είναι το πατριωτικό; Εξαντλείται ο πατριωτισμός στις αναμνήσεις; Πατριωτισμός, λοιπόν, για εμάς και ελπίζω για όλους μας δεν είναι μόνο η υπεράσπιση των εδαφών του αέρα και της θάλασσας. Πατριωτισμός είναι να στέκεσαι γερά στα πόδια σου, να δημιουργείς εθνική παραγωγική βάση, να λύνεις προβλήματα και να δημιουργείς τις συνθήκες ώστε οι άνθρωποι να είναι ευτυχημένοι. Πατριωτισμός δεν είναι η ανάμνηση του μεγάλου και ένδοξου παρελθόντος. Πατριωτισμός είναι να παίρνεις την ελληνική σημαία και να την ανεμίζεις σε όλον τον κόσμο, στην Αυστραλία, στη Νότια Αφρική, στον Καναδά, στη Φλόριντα όπου οι Δωδεκανήσιοι έχουν μεγάλες παροικίες.

Στο παγκόσμιο χωριό που ζούμε σήμερα χρειαζόμαστε έναν εξωστρεφή πατριωτισμό και όχι έναν φοβικό πατριωτισμό που βλέπει παντού εχθρούς. Πατριωτισμός, λοιπόν, δεν είναι τα συνθήματα και οι κορώνες. Δεν είναι πατριωτισμός ο εθνικολαϊκισμός και ο διχαστικός λόγος.

Εμείς θα επιμείνουμε στην πρότασή μας για συγκρότηση ενός εθνικού συμβουλίου ασφαλείας υπό την προεδρία του Πρωθυπουργού, με τη συμμετοχή των Αρχηγών των κομμάτων, των πρώην Πρωθυπουργών, των Υπουργών Εξωτερικών και Αμύνης και της φυσικής ηγεσίας του στρατεύματος.

Η εθνική ασφάλεια είναι υπόθεση όλων.

Πρέπει να στείλουμε ένα μήνυμα στους γείτονές μας. Το Αιγαίο πρέπει να είναι μια θάλασσα ειρήνης. Μαζί θα ζήσουμε, μαζί θα προκόψουμε και δεν χωρούν σ' αυτή τη σχέση τσαμπουκάδες, απειλές και εντυπωσιασμοί.

Κυρίες και κύριοι, κλείνοντας, θέλω να ευχαριστήσω τους νησιώτες μας για τη συμβολή τους στην αντιμετώπιση των προσφυγικών και μεταναστευτικών ροών. Ανέλαβαν μεγαλύτερη ευθύνη απ' αυτή που τους αντιστοιχεί. Είναι εύκολη η αλληλεγγύη στα λόγια, αλλά εκεί στα νησιά μας αυτό έχει γίνει πράξη.

Πρόσφατα μου δόθηκε η ευκαιρία να συναντηθώ με ανθρώπους που εισηγούνται τις μεγάλες αποφάσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρότεινα, όπως έχω ήδη ενημερώσει τους δημάρχους των νησιών, τα νησιά μας να χρηματοδοτούνται απευθείας από τα ευρωπαϊκά προγράμματα, από τα ευρωπαϊκά κονδύλια. Μου είπαν ότι δεν είναι εύκολο και ότι πρέπει να αλλάξουμε τους κανονισμούς. Να αλλάξουμε, λοιπόν, τους κανονισμούς. Να συνεννοηθούμε τα κόμματα, όλα τα κόμματα και να επιμείνουμε. Να μια απτή πατριωτική πράξη στην Ελλάδα του 2017. Να αναγνωρίσουμε, δηλαδή, έμπρακτα τη μεγάλη προσφορά των νησιωτών μας στην αντιμετώπιση των μεταναστευτικών και προσφυγικών ροών. Να τους ενισχύσουμε και να στηρίξουμε με κάθε τρόπο τον αγώνα τους για να μπορούν να συνεχίσουν.

Σας ευχαριστώ, πατριώτες.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Ποταμιού κ. Σταύρο Θεοδωράκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε δύο επιστολές προς το Προεδρείο της Βουλής από Βουλευτές.

Ο κ. Μάριος Γεωργιάδης ανακοινώνει ότι θα απέχει από τη σημερινή ειδική ημερήσια διάταξη της Ολομέλειας, προκειμένου να

παραστεί στο συνέδριο του EDP στις Βρυξέλλες.

Ο κ. Κουμουτσάκος αιτείται να του χορηγηθεί άδεια απουσίας από 1 έως 2 Μαρτίου 2017, καθώς θα απουσιάζει στο εξωτερικό λόγω κομματικών υποχρεώσεων. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Στο σημείο αυτό παρακαλείται το Σώμα να προβεί στη λήψη απόφασης, με την οποία το 2017 ανακηρύσσεται ως Έτος Δωδεκανήσου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το Σώμα συνεφώνησε ομοφώνως ως προς την ιστορική αυτή απόφαση.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 2 Μαρτίου 2017.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 524/24-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρου Τριανταφυλλίδη προς τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών, σχετικά με την «εκρηκτική ανάγκη σχολικής στέγης στη Δυτική Θεσσαλονίκη και ιδιαίτερα στο Δήμο Κορδελιού -Ευόσμου».

2. Η με αριθμό 521/23-2-2017 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Α' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας κυρίας Όλγας Κεφαλογιάννη προς την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με την ενημέρωση για το πόρισμα διαχειριστικού ελέγχου της Ανώνυμης Εταιρείας Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΑΕΠΙ).

3. Η με αριθμό 519/22-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Επικρατείας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ κ. Αθανασίου Θεοχαρόπουλου προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την άμεση ενημέρωση για τον σχεδιασμό προμήθειας νέων εξοπλιστικών προγραμμάτων.

4. Η με αριθμό 527/24-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λέσβου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σταύρου Τάσσου προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με το Πολυδύναμο Περιφερειακό Ιατρείο της Τήλου.

5. Η με αριθμό 526/24-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Πειραιά των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Δημητρίου Καμμένου προς την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με το πόρισμα της Ανώνυμης Εταιρείας Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΑΕΠΙ).

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 525/24-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ιωαννίνων του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Χρήστου Μαντά προς τον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις αναγνωρίσεις του Διεπιστημονικού Οργανισμού Αναγνώρισης Τίτλων Ακαδημαϊκών και Πληροφόρησης (ΔΟΑΤΑΠ) σε μεταπτυχιακά από ιδιωτικά πανεπιστήμια της Κύπρου και της Ιταλίας και τις συμπράξεις με ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας μας.

2. Η με αριθμό 522/23-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Εύβοιας της Νέας Δημοκρατίας κ. Σίμου Κεδίκογλου προς τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών, σχετικά με την κατασκευή του έργου, «Παράκαμψη Χαλκίδας, τμήμα Ν. Λάμψακος – Ψαχνά».

3. Η με αριθμό 520/23-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηλείας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ κ. Ιωάννη Κουτσούκου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη «σιωπή του κ. Τσακαλώτου και τις δεσμεύσεις της Κυβέρνησης».

4. Η με αριθμό 528/24-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστου Κατσώτη προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τις καθυστερήσεις στην καταβολή του επιδόματος ανεργίας των εποχιακά εργαζομένων.

5. Η με αριθμό 468/13-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρου Τριανταφυλλίδη προς τον Υπουργό Υποδομών και

Μεταφορών, σχετικά με την επέκταση του μετρό δυτικής Θεσσαλονίκης.

6. Η με αριθμό 461/8-2-2017 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Αθηνών του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ελένης Ζαρούλια προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την «τρομοκρατική επίθεση με καλάσνικοφ κατά ανδρών των ΜΑΤ».

7. Η με αριθμό 470/13-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου προς τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών, σχετικά με την μετάθεση για δύο ακόμη χρόνια της έναρξης του έργου «Πάνορμο – Εξάντης».

8.- Η με αριθμό 463/10-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Πειραιά των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Δημητρίου Καμμένου προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας σχετικά με τη μεταφορά χρηστών της ΔΕΗ σε εταιρείες εναλλακτικών παρόχων ηλεκτρικής ενέργειας.

9. Η με αριθμό 469/13-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Ποταμιού κ. Γεωργίου Αμυρά προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την αποτέφρωση νεκρών στην Ελλάδα.

10. Η με αριθμό 467/10-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ευβοίας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Νικολάου Μίχου προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την «σκόπιμη κωλυσιεργία εκπληρώσεων όρου διαθήκης, ο οποίος προβλέπει ίδρυση ογκολογικής κλινικής στην Χαλκίδα».

11. Η με αριθμό 405/30-1-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Γρεβενών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Χρήστου Μπγιάλα προς τον Υπουργό Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης, σχετικά με τη μετάβαση στο ψηφιακό σήμα για μεγάλα τμήματα της επαρχίας.

12. Η με αριθμό 434/2-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ηλία Παναγιώταρου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την «ανθελληνική δράση τούρκων πρακτόρων και εκπροσώπων τους στη Θράκη».

13. Η με αριθμό 435/2-2-2017 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Αθηνών του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κυρίας Ελένης Ζαρούλια προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τον «διορισμό υπόδικης στη διοίκηση του υπερταμείου».

14. Η με αριθμό 367/20-1-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Εύβοιας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Νικολάου Μίχου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την «απαράδεκτη εκτόπιση 36.769 τέκνων Ελλήνων από τους βρεφονηπιακούς σταθμούς».

15. Η με αριθμό 338/13-1-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Πειραιώς του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Νικολάου Κούζηλου προς τον Υπουργό Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, σχετικά με την «προοπτική κατοικήσεως των 28 νησίων που αναβαθμίζει την εθνική ελληνική κυριαρχία και ενισχύει τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας».

16. Η με αριθμό 430/31-1-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Θεσσαλονίκης της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ κ. Γεωργίου Αρβανιτίδη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με τη σημαντική μείωση της πυροσβεστικής δύναμης στην Περιφερειακή Ενότητα Θεσσαλονίκης.

17. Η με αριθμό 333/12-1-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ κ. Θεόδωρου Παπαθεοδώρου προς τον Υπουργό Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης, σχετικά με την χρηματοδότηση δημοσιογράφων και ιστοσελίδων.

18. Η με αριθμό 456/7-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τους εργαζόμενους και τους αυτοαπασχολούμενους με δελτία παροχής υπηρεσιών.

19. Η με αριθμό 439/6-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Πειραιά των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Δημητρίου Καμμένου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη μεταφορά χρηστών της ΔΕΗ σε εταιρείες εναλλακτικών παρόχων ηλεκτρικής ενέργειας.

20. Η με αριθμό 488/16-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βου-

λευτή Σερρών της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ κ. Μιχαήλ Τζελέπη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τα προβλήματα στην εφαρμογή του μέτρου 11 του Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης (ΠΑΑ) 2014-2020 στην βιολογική κτηνοτροφία.

21. Η με αριθμό 498/20-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Ποταμιού κ. Γεωργίου Αμυρά προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την υπόθεση «SIEMENS».

22. Η με αριθμό 493/17-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Μαγνησίας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Παναγιώτη Ηλιόπουλου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του δημοσίου προς τους ιδιώτες.

23. Η με αριθμό 499/20-2-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την προμήθεια των φυτοπροστατευτικών φαρμάκων που ακυρώνει το συλλογικό πρόγραμμα δακοκτονίας.

ΑΝΑΦΟΡΕΣ - ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 2787/23-1-2017 ερώτηση του Δ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Α' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικήτα Κακλαμάνη προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη διαχείριση και αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας των Υπουργείων Υγείας και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

2. Η με αριθμό 446/18-10-2016 ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι αγρότες.

3. Η με αριθμό 175/7-10-2016 ερώτηση του Βουλευτή Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανασίου Δαβάκη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σχετικά με την αντιπλημμυρική θωράκιση του Νομού Λακωνίας.

4. Η με αριθμό 1996/90/14-12-2016 ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων του Βουλευτή Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανασίου Δαβάκη προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με τις εκτιμήσεις για έσοδα από την εκμετάλλευση ακίνητης περιουσίας των Ενόπλων Δυνάμεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό ολοκληρώθηκε η Ειδική Συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής για τα εβδομήντα χρόνια της ενσωμάτωσης της Δωδεκανήσου στην Ελλάδα και λήψη απόφασης για την ανακήρυξη του 2017 ως έτους Δωδεκανήσου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 11.36' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Πέμπτη 2 Μαρτίου 2017 και ώρα 09.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ